

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Driejarige academische bachelors in West-Vlaanderen

Campus Kortrijk breidt uit

In het Leuvense Universitair Systeem (LUS) is er een speciale plaats voorzien voor de Campus Kortrijk. Ze moet ook studenten van buiten West-Vlaanderen rekruteren door op termijn voor alle opleidingen driejarige bachelors met een eigen profiel aan te bieden.

TOM DEMEYER & KEN LAMBEETS |

Vorige week deed rector Vervenne enkele opmerkelijke uitspraken over de Campus Kortrijk op de Algemene Vergadering van de Leuvense studentenraad LOKO. "De Campus Kortrijk wordt voor ons een belangrijke speler in West-Vlaanderen. We willen bacheloropleidingen van drie jaar inrichten voor alle opleidingen die momenteel in Kortrijk worden ingericht. De West-Vlaamse politici zijn het beu dat in Limburg alles mag, en in West-Vlaanderen niets." In hoeverre men er in Kortrijk ook zo over denkt, vroegen we aan campusrector Piet Vanden Abeele.

ROOSEVELT

"De Campus Kortrijk maakt integraal deel uit van de K.U.Leuven. Zoals voor vele andere onderdelen van de K.U.Leuven is er ook voor ons een beleidsplan uitgetekend," vertelt Vanden Abeele. "Een half jaar geleden werd die strategie bijgesteld. Deze campus krijgt een speciale plaats binnen het geheel van de K.U.Leuven. Ze is niet

langer louter een rekruteringsplaats van West-Vlaamse studenten."

"Momenteel studeert hier slechts één Limburgse en een handvol Oost-Vlamingen. Veel West-Vlamingen trekken naar Gent. Waarom zou men niet van overal in Vlaanderen naar Kortrijk willen komen?" vraagt Vanden Abeele zich af. "Onze universiteit heeft een erg persoonlijk profiel: De universiteit is mooi in het groen gelegen. Bovendien heb je het multidisciplinaire aspect: studenten van verschillende richtingen kennen elkaar. De spina (een grote gang, red.) vormt de symbolische brug tussen verschillende studiedomeinen."

Volgens de campusrector denken de West-Vlaamse politici er net zo over: "West-Vlaanderen is de enige Vlaamse provincie die geen universiteit huisvest. Ook zij zien de Campus Kortrijk graag uitbreiden. Ze willen bovendien dat het mogelijk wordt om een masterdiploma te behalen in West-Vlaanderen."

DRIEJARIGE BACHELORS

In het LUS wordt de Campus Kortrijk de enige louter academische campus. "In het systeem van de kandidaturen was de KULAK een belangrijk tussenstation: je kon met een diploma naar Leuven. Binnen een bachelor-mastersysteem is dat onmogelijk geworden, behalve voor de opleidingen onderwijskunde en geneeskunde."

"Zomaar een kopiejaar maken van het derde jaar in Leuven kan

Apolloon wint 24 urenloop - het verslag

De rondes zijn gelopen en de prijzen verdeeld. Het slagveld waarop achttien verschillende ploegen een vol etmaal het beste van zichzelf gaven toont alweer haar onschuldige gelaat. Lees over de Apollonische overwinning op p. 10

financieel niet gerealiseerd worden en is ook organisatorisch minder evident," weet Vanden Abeele. "We moeten onze programma's differentiëren van wat men in Leuven aanbiedt. Met de komst van de diplomaruimte waarin de student zijn loopbaan in tijd en ruimte invult, is zoiets zeker mogelijk."

Waar liggen dan net die persoonlijke klemtonen in het opstellen van het eigen curriculum? "De Campus Kortrijk valt te vergelijken met Roosevelt Academy, een onderdeel van de Universiteit Utrecht in het Nederlandse Middelburg. Die is volledig op Angelsaksische leest geschoeid. De student kan er zijn eigen programma samenstellen via een major-minorsysteem. Iedereen

moet een kern nemen — academic core — en mag daar een bijrichting bij nemen. Het is een soort bouwdoosysteem. In die richting willen we evolueren, al zal de keuze bij ons niet zo vrij zijn als daar."

Vanden Abeele specificceert. "Er bestaat nu al een gemengde bachelor economie — rechten. Na je derde bachelorjaar heb je dan de mogelijkheid om verder te gaan in rechten of in economie. Dergelijke transdisciplinaire opleidingen zouden wel eens de toekomst van de Campus Kortrijk kunnen zijn. We worden de beste bachelorcampus van Vlaanderen."

LETTEREN

Allemaal goed en wel, maar hoe ver

staat men nu in concreto met de plannen? Nog niet bijster ver, als we Vanden Abeele mogen geloven. "De plannen staan nog maar in hun kinderschoenen. We moeten eerst uitdokteren of deze omschakeling financieel en organisatorisch haalbaar is. Een uitbreiding van de onderwijsbevoegdheden moet bovendien decretaal worden goedgekeurd. Daarna moeten die nieuwe opleidingen nog worden geaccrediteerd."

"Ook intern moet er één positionering zijn. Het is allerm minst de bedoeling om meteen voor alle opleidingen de overstap naar driejarige bachelors te verzorgen. We gaan hierbij selectief en progressief te werk."

Piet Desmet, de decaan van de subfaculteit Letteren, kijkt alvast uit naar de overstap. "De faculteit Letteren is zeker vragende partij voor het inrichten van een driejarige bachelor in Kortrijk en ik weet dat enkele andere faculteiten er net zo over denken." Professor Vincent Sagaert van de subfaculteit Rechten weet duidelijk meer. "Welke faculteiten als eerste de overstap zullen maken, mag nog niet verteld worden."

Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Verhoogde fietscontroles vanaf deze week

De Leuvense politie verhoogt vanaf deze week haar fietncontroles, bijvoorbeeld in de Tiensestraat. Ze doet dit tijdens "piekmomenten". Dat staat te lezen op haar site.

Om de studenten verder gewaar te maken van de gevaren — en de illegaliteit — van sommige handelingen, gaat de politiezone Leuven vanaf volgende week weer van start met hun controleacties gericht op fietsen. Op hun website

kondigt de politie aan dat ze onder andere dinsdag 28 oktober en in de dagen en weken daarop volgend op pad zullen zijn.

Het gaat hier volgens de politie vooral over controle's op "piekmomenten en knelpunten." In

praktijk zullen de controles plaatsvinden op punten en in straten waar veel studenten (en dus ook fietsers) passeren, zoals de Tiensestraat, de Dekenstraat en de Deberiotstraat. Om duidelijk te maken dat deze controles niet repressief zijn, maar kaderen in een groter plan voor fiets- en stadsveiligheid zal er met de intensivering van de controles ook een verhoogde aandacht zijn naar het 'red-de-stoep'-project dat fietsers wil duiden op de ongemakken en

overlasten van het foutief parkeren van fietsen voor andere zwakke weggebruikers. Op de plaatsen waar de controles plaatsvinden zal dan ook reclame gemaakt worden voor de actie.

Een gewaarschuwd man is er twee waard, deze keer is dat minstens 50 euro.

Voor meer info over de aangekondigde acties: www.politieleuven.be

(RM)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:

5 duotickets voor
American Election
Night

(kijk snel op p. 15)

“De dialoog moet primeren”

In de Vrije Tribune van *Veto* van maandag 13 oktober 2008 publiceerden een aantal linkse studentenverenigingen een opiniestuk naar aanleiding van de aanvaring met NSV! dinsdagavond 7 oktober in en rond de Blandijn te Gent. Daarin geven ze voornamelijk kritiek op NSV! en op Filip Dewinter en pleiten ze voor een uitdieping van het begrip ‘vrije meningsuiting’. Dit wederwoord heeft niet het opzet om verenigingen of personen als het NSV! respectievelijk de heer Dewinter te verdedigen, maar om te duiden op het belang van een constructieve dialoog. Het gesprek durven aangaan is beter dan negeren, de dialoog beter dan geweld.

Ten eerste veroordelen wij als Christen-Democratische Studenten elke vorm van geweld. Dinsdagavond 7 oktober hebben ons inziens beide kanten (zowel rechts als links) zich in min of meerdere mate van het argumentum *ad baculum* bediend. Het oogmerk mocht dan nog een vreedzame protestactie zijn, er bestond bij geen enkele student twijfel over

wat er zou gebeuren die avond.

CDS Gent zag de bui al hangen en verplaatste 4 dagen op voorhand haar Openingsdebat van de Blandijn naar veiligere oorden. Een wijze keuze zo bleek. Het werd duidelijk dat (politiek) geweld op en rond een universiteit niet door de beugel kan! Het is de taak van een student om kritisch ingesteld te zijn en om vanuit een bepaalde overtuiging zijn mening trachten over te brengen, maar de beste media daartoe zijn de dialoog en het debat, niet het geweld.

Vervolgens roepen ALS, COMAC, Animo Stugent, Gras, VONK, AK, RoodUGent in hun betoog op om aan het begrip ‘vrije meningsuiting’ een ruime(re) definitie te geven. Het is een grondrecht dat wij met CDS vanzelfsprekend ook onderschrijven. Aan dat recht zijn natuurlijk tevens een aantal beperkingen verbonden. Nu komt het bij ons vreemd over dat die linkse studentenverenigingen, die beweren voor de vrije meningsuiting te zijn, het NSV! het zwijgen willen opleggen zonder op zijn minst hun standpunten te aanhoren en deze trachten te weerleggen. Voor ons is communicatie en dialoog een belangrijk onderdeel van vrije meningsuiting.

Als een democratie zich moet verdedigen met anti-democratische middelen dan is dat een teken van haar eigen inhoudsloze zwakte.

Ten slotte lijken de linkse studentenverenigingen het gesprek met verenigingen als het NSV! uit de weg te gaan, meer nog hen te willen negeren. CDS kan zich als christen-democratische studentenvereniging niet vinden in de standpunten van NSV. Maar wij kiezen er steeds voor om het debat aan te gaan met andere ideologieën.

Bovendien is het niet democratisch om op eigen houtje het spreekrecht van mensen of een groepering te ontnemen. De Christen-Democratische Studenten roepen de studentenverenigingen op het recht niet in eigen handen te nemen en de universitaire instellingen te respecteren. Het ontnemen van spreekrecht op persoonlijk initiatief kan simpelweg niet door de beugel!

Voor de Christendemocratische Studenten gaat politiek hand in hand met het debat en de dialoog. Geweld heeft hier geen plaats!

FREDERIK JOCQUÉ IN NAAM VAN CDS NATIONAAL |

Alma faalt

Voedsel is een basisbehoefte. Gezonde, kwalitatieve maaltijden aanbieden aan een aantrekkelijke prijs is meer dan een nobel streefdoel, het is levensnoodzakelijk. Het zou ook iets kunnen zijn waar een universiteit of bedrijf terecht fier op kan zijn. Helaas. Onlangs stegen de Almaprijzen en mijn ongenoegen met gelijke tred.

Wie donderdag 23 oktober in Alma 2 ging eten, had de keuze uit spaghetti (2,60/3 euro), heekfilet (4,50 euro), stoofvlees (4,50 euro), wienerschnitzel (4,50 euro) of broccolitaart (4,90 euro). Het lijkt wel dat 4,50 de standaardprijs is geworden, terwijl je tot vorig academiejaar 4,50 euro betaalde voor het duurste gerecht. In vergelijking met twee jaar geleden is de keuze van gerechten uit de laagste prijsklassen beperkter en is er meer aanbod in de hogere prijsklasse. Door niet enkel een gemiddelde prijsverhoging van zes procent door te voeren, maar ook voornamelijk duurere schotels aan te bieden kan Alma natuurlijk meer inkomsten verwerven. Voor een blikje frisdrank betaal je in Alma trouwens 1,10 euro – dat is duurder dan in een nachtwinkel.

In *Veto* van vorige week deden leden van de Raad van Bestuur van Alma een poging om de huidige prijsstijging te verantwoorden. Een eerste argument is dat Alma van de K.U.Leuven gedurende vijf jaar een vast bedrag aan subsidies krijgt dat ongevoelig is voor de indexering of voor andere welvaartsparameters. Knap, voedsel- en energieprijzen worden hier door de onderhandelaars van de subsidie tot meer dan vijf jaar op voorhand voorspeld. Een vast en voor stijging van het prijspeil ongevoelig subsidiebedrag betekent dat Alma moet opdraaien voor de stijgende grondstof- en energieprijzen. Als de voedsel- en energieprijzen sterk stijgen, dan schieten de Alma-prijzen de hoogte in en schiet Alma haar

doel voorbij. Een kwaliteitsvol studentenrestaurant zou in barre economische tijden eens te meer haar nut kunnen bewijzen.

Een ander argument: “De prijsstijgingen zijn nodig om investeringen te financieren die op lange termijn de kosten doen dalen.” We betalen dus voor de toekomst. *Qué?* “Geachte klanten, om de bouw van onze nieuwe vestiging te kunnen financieren, betaalt u tijdelijk meer!”

Nog zo’n verwerpelijk argument: “Het is dankzij Alma dat de schotels in privéondernemingen ook zo goedkoop zijn.” Het lijkt mij juist te stellen: “Het is dankzij de hoge prijzen van Alma dat restaurants in Leuven nu met Alma kunnen concurreren, studenten te eten en te drinken geven en toch rendabel blijven.” Trekken we de redenering van Alma even door, dan is het dankzij Alma dat studenten aan relatief goedkope prijzen ongezond voedsel kunnen eten.

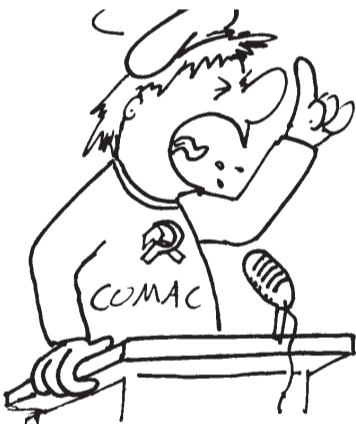
Laten we terugkeren naar de essentie: gezonde, kwalitatieve maaltijden aanbieden aan een aantrekkelijke prijs. De aangehaalde argumenten leiden de aandacht af van de kern van het probleem: kwalitatief voedsel als basisbehoefte en de realiteit dat Leuven momenteel geen aanbieder heeft van kwalitatieve, gezonde, goedkope en aantrekkelijke maaltijden. Het doet er niet toe waarom dat zo is, het doet er niet toe waarom de prijzen hoog zijn en de prijs-kwaliteitverhouding vaak laag. Het doet er toe dat het zo is. En dat is niet te rechtvaardigen.

JURGEN D'OURS |

Bovenstaande mening is enkel ter rekening te brengen van de bovenstaande auteur, die tevens een student op een budget is, en niet van Veto.

Comac en NSV hebben meer met elkaar gemeen dan ze zelf beseffen

De wereld is kut en dat is de schuld van de fascistien!

De wereld is kut en dat is de schuld van de communisten!

Onderwijs- en examenreglementen in Associatie worden vergelijkbaar Vaarwel jaarmodel

Het heeft maar weinig zin een associatie op te richten als elke instelling alles anders blijft doen. Onder dat motto richtte de Associatie K.U.Leuven een werkgroep op met als taak een associatiebreed raamwerk voor het onderwijs- en examenreglement te maken, om een zo groot mogelijke mate van gemeenschappelijkheid te realiseren. Dat raamwerk is nu af zodat de bal weer bij de instellingen komt te liggen.

WARD NEYRINCK |

Elke onderwijsinstelling telt vele reglementen, maar één van de belangrijkste is ongetwijfeld het onderwijs- en examenreglement (OER). Het legt immers vast hoe de student zijn diploma moet behalen. Elk OER bevat fundamentele keuzes over zaken als de mate waarin buizen ‘getolereerd’ kunnen worden, alsook bijvoorbeeld de keuze om wel of niet ‘in studiejaren te denken’. Het harmoniseren van de reglementen van verschillende instellingen met een andere traditie is dan ook niet evident. Daarom bleef de ‘harmonisatie’ tot dusver beperkt tot een gemeenschappelijke

erkenning van enkele basisprincipes.

RAAMWERK

Met het OER-raamwerk dat nu voorligt zou de vergelijkbaarheid van de OER's echter gevoelig kunnen toenemen. Het raamwerk is het resultaat van langdurig overleg tussen vertegenwoordigers van de instellingen, een studentenvertegenwoordiger, een juridisch expert en deskundigen in administratieve processen. Deelgroepvoorzitter Eddy Van Avermaet: “We hebben uiteraard geprobeerd zoveel mogelijk gemeenschappelijkheid te realiseren, zonder evenwel de eigenheid van de instellingen te beknot-

ten. Het eindresultaat is dat de verschillende reglementen uiteindelijk voor 75% gelijk zouden zijn.” De instellingen moeten dan wel eerst het OER-raamwerk dat voorligt,

Veel studenten passen al lang niet meer in een jaarplaatje

aanvaarden en goedkeuren. Als ze dat doen worden de nieuwe OER's, gebaseerd op het raamwerk, toegepast vanaf het academiejaar 2009-2010.

OPLEIDINGSMODEL

Opmerkelijk is dat in het gemeenschappelijke deel wel degelijk een aantal beslissende keuzes worden gemaakt. Er ligt dus flink wat gewicht in de schaal. Zo is het de bedoeling komaf te maken met het

jaarmodel en volledig over te schakelen naar een opleidingsmodel waarbij een opleiding als één geheel wordt beschouwd. De student verwerft het diploma als alle studie-

punten – uitgezonderd de tolereerbare – behaald zijn.

Als argument daarvoor wordt vooral gewezen op de steeds groter wordende groep van studenten die niet meer in het *jaarplaatje* past. De reglementering werd daardoor zo ingewikkeld dat een kat er haar jongen niet meer in kan terugvinden, terwijl het raamwerk één consequente set van regels voorziet die gelden voor alle types contracten en trajecten. Daarnaast zou het be-

houden van de modeltrajecten in combinatie met de eis van minimaal 50% studie-efficiëntie ervoor moeten zorgen dat een aantal goede kenmerken van het jaarsysteem in het nieuwe opleidingsmodel bewaard blijven.

STUDIEPUNTEN

Op sommige punten behouden de verschillende instellingen van de Associatie K.U.Leuven binnen het raamwerk trouwens de vrijheid een eigen keuze te maken. Een belangrijk voorbeeld hiervan is de vraag hoeveel van zijn in totaal 10% tolereerbare studiepunten een student na het eerste jaar mag inzetten (= behouden). Ook wat betreft de dosering van structurele versus adviserende voortgangsbewaking zijn de instellingen voor een goed deel vrij een eigen keuze te maken.

Ondervoorzitter Guy Aelterman over toekomst NVAO

“Instellingsaudit vóór 2013”

De Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie waarborgt de kwaliteit van het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen. Ondervoorzitter Guy Aelterman over het heden en de toekomst van de NVAO in Vlaanderen.

KEN LAMBEETS |

Intern wordt de kwaliteit van het hoger onderwijs bewaakt door de docentenevaluatie, — die enquêtes die iedere student invult op het einde van het academiejaar — door kwaliteitsverbetering en door de curriculumevaluatie. Extern zijn er de visitatiecommissies die de

“We zijn een validerende organisatie”

Vlaamse InterUniversitaire Raad (VLIR) om de acht jaar houdt. Op basis daarvan kent de NVAO een kwaliteitsbewijs toe aan een opleiding.

PROTOCOL

Veto: Wat is de taak van de NVAO?

Guy Aelterman: «We zijn een validerende organisatie: we verlenen accreditatie voor alle opleidingen. Die is nodig opdat je diploma internationaal erkend wordt. Opleidingen die geaccrediteerd willen worden, moeten een aanvraag doen bij ons. Universiteitsopleidingen werden eerst al door de VLIR en hogeschoolopleidingen door de Vlaamse HogescholenRaad (VLHORA) geïnspecteerd. Op basis van hun rapport verlenen wij een accreditatie, of niet.»

«Voor nieuwe opleidingen doet de NVAO zelf de visitatie. Daarnaast heb je nog enkele opleidingen die door andere internationale organen worden geaccrediteerd, zoals de Vlerick Leuven Gent Management School. Daar moeten we zelf

niet passeren.»

Veto: Wat gebeurt er als een opleiding geen accreditatie krijgt?

Guy Aelterman: «Er zijn twee scenario's: ofwel werpt men de handdoek in de ring en stopt men ermee. In Nederland zijn er bijvoorbeeld — schrik niet — een driehonderdtal manama's die niet langer worden ingericht. In het tweede geval kan

men van de Vlaamse Gemeenschap een voorlopige accreditatie bekomen voor drie jaar. Na deze periode wordt de opleiding dan opnieuw geïnspecteerd en geaccrediteerd.»

Veto: Hoe geschiedt de verhouding met de VLIR?

Aelterman: «Op basis van een protocol doet de VLIR de visitaties. Wij bekijken die en geven advies. Onze relatie beperkt zich vooral daartoe. Regelmatig overleg is nodig.»

Veto: Tegenwoordig heeft iedereen de mond vol van de academisering. Wat verandert die academisering voor de NVAO?

Aelterman: «Vooreerst: de NVAO moet geen normen opstellen voor de nieuwe opleidingen. We doen ook geen evaluatie van onderzoek. (academisering houdt in dat hogeschoolopleidingen gestoeld worden op onderzoek, red.)»

«Voorts: de mensen die de visitaties doen voor geaccrediteerde opleidingen, zijn ook dezelfde mensen die de klassieke visitaties op zich nemen. Zij zullen hun visitaties op

net dezelfde parameters stelen als zij die nu ook doen. Het wordt belangrijk mensen uit de academische omgeving te betrekken bij de totstandkoming van deze nieuwe opleidingen. Het academiseringstraject moet tegen 2013 afgerond zijn, in 2009 beginnen de eerste visitaties. Dan kunnen we de planning perfect aan de realisatie aftoetsen.»

Veto: U heeft al vaker gesteld dat de doorstroom van studenten in het eerste jaar hoger mocht zijn.

Aelterman: «Angelsaksen staan altijd verstomd wanneer ze de doorstroomcijfers van onze hoger onderwijsinstellingen voor ogen krijgen. De toegang tot ons hoger onderwijs mag dan wel groter zijn, de doorstroom heeft er kennelijk onder te lijden. Een grotere begeleiding van eerstejaarsstudenten is

wenselijk.»

«We moeten de startcompetenties van nieuwe studenten in kaart proberen te brengen. Voorts heeft men in het hoger onderwijs de neiging om vanaf het eerste jaar aan de universiteit of hogeschool op een hoog abstractiemodel te doceren. In een Angelsaksisch model verloopt die overgang eerder graduueel.»

«Zo was er bijvoorbeeld een professionele bachelor waar alle studenten gebuisd waren voor het vak natuurkunde. De studenten moeten gedoceerd worden op het niveau dat ze nodig hebben, de aanpak is belangrijk.»

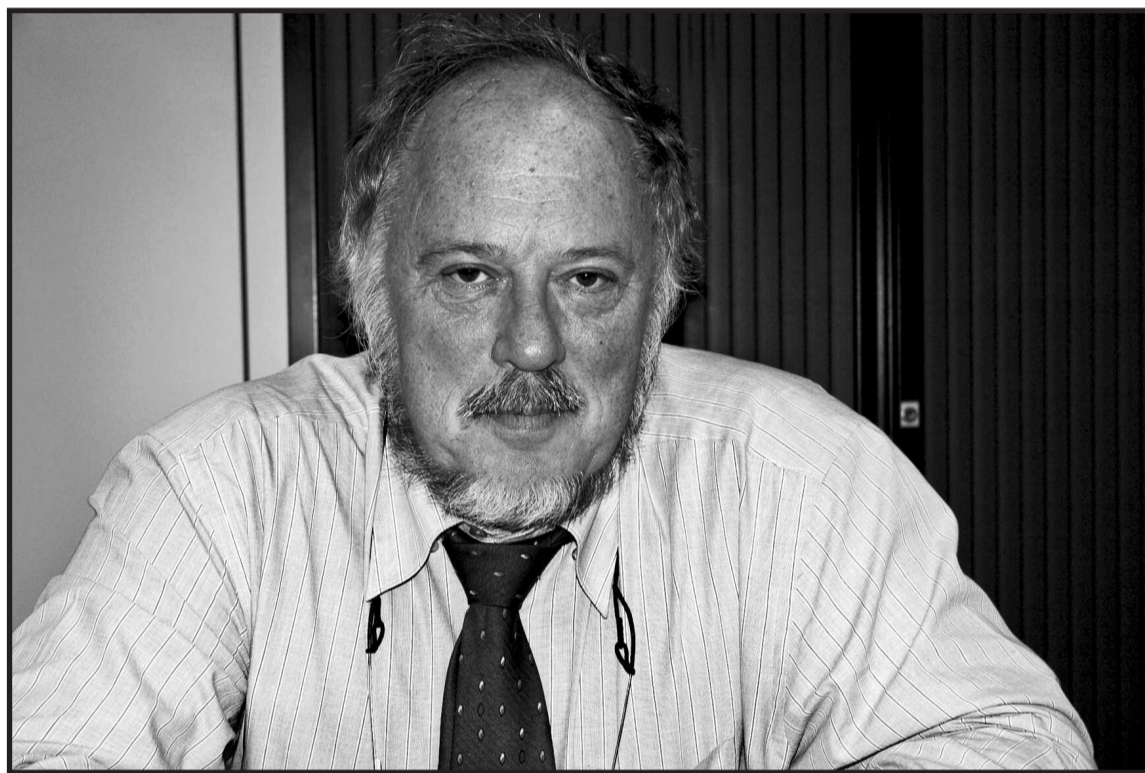
Veto: Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke probeert het basisdecreet deze legislatuur nog gestemd te krijgen. Verandert dat basisdecreet iets aan de werking van

de NVAO?

Aelterman: «Niet zoveel. Er zitten enkele anomalieën in het huidige systeem. Moeten we opleidingen die zowel in het Engels als in het Nederlands worden gedoceerd als aparte opleidingen beschouwen? Het basisdecreet moet daar een antwoord op geven.»

PROEFPROJECT

«In Nederland zit de eerste accreditatieronde er bijna op. Men buigt er zich momenteel over een nieuw model van accreditatie. Men zou namelijk een kwaliteitsaudit op instellingsniveau gaan hanteren. In Vlaanderen lopen er enkele proefprojecten, onder andere aan de KHLeuven en de UGent. Het betreft wel nog maar een pilotproject. Daarenboven zijn het binnenkort nieuwe verkiezingen. Als we die instellingsaudit gerealiseerd krijgen voor 2013, dan ben ik tevreden.»

(KEN LAMBEETS)

Mark Peeters tegen het complot Het stoute kind in de klas

Mark Peeters is ondertussen geen onbekende meer in het academisch milieu. Al vijftien jaar lang reist hij van studentenstad naar studentenstad met pamfletten en de boodschap dat de maanlanding ronduit fake is.

IDE SMETS & RUBEN
BRUYNOOGHE |

Veto: Is de student van tegenwoordig kritisch genoeg?

Mark Peeters: «Nee, de student van tegenwoordig heeft meer en meer beeldcultuur en beelden betekenen meer en meer emotie en bijgevolg minder rationaliteit.»

Veto: U zegt dat u altijd vanuit het cijfermateriaal vertrekt.

Peeters: «Inderdaad, je hebt ook de woordspelletjes maar die zijn niet belangrijk. Het is 28.000 km/u dat je moet halen (om de maan te bereiken, red.) en je komt maar aan 2800.»

Veto: Waarom gebruikt u dan die woordspelletjes?

Peeters: «Ik gebruik de woordspelletjes en discussies over seks om volk te lokken naar mijn theorie. De woordspelletjes kunnen toevallig zijn en je kan er ook heel veel maken. Maar het is zo dat ik er wel in slaag om via mijn woordspelletjes ervoor te zorgen dat mensen aandacht hebben voor mij. Ze noemen mij een 'woordenaar', maar dat is niet belangrijk. Nogmaals, je moet aan 28.000 komen en ze komen

maar aan een tiende daarvan, daaruit volgt dat de ruimtevaart bedrog is. Rest dan nog de vraag, waarom doen ze zoiets?»

Veto: Dus u weet niet wie er belang heeft bij de inscenering van de maanlanding?

Peeters: «Als je kijkt naar de K.U.Leuven, hoelang zijn die al bezig? Al meer dan 500 jaar als grote propagandist voor de katholieke kerk. Is het katholieke waar? Is de Hemelvaart waar? Nee, mensen hebben behoefte aan bedrog.»

Veto: Hoe weet u dat u de waarheid spreekt?

Peeters: «Ik probeer zoveel mogelijk de waarheid te spreken, maar soms wordt je dermate door het systeem gebrainwasht dat je niet meer beseft dat je geen enkel inzicht hebt over wat echt de waarheid is. Bijvoorbeeld bij kinderen die zeggen tegen hun kleine broertje: Sinterklaas is echt, want mama zegt dat je niet mag liegen en mama zegt dat Sinterklaas echt is. Dat is niet liegen vanuit het standpunt van dat kind, maar het is wel een onwaarheid natuurlijk.»

Veto: Kan iemand dan nog uw

standpunt weerleggen?

Peeters: «Als iemand mij kan bewijzen dat de maanlanding echt is dan zal ik zelfmoord plegen, als iemand mij kan bewijzen dat hij 500 jaar is en echt Sinterklaas is dan zal ik ook zelfmoord plegen. Ik denk dat de kans dat ik zelfmoord moet plegen niet echt groot is, maar ik ben wel van plan mijn woord te houden.»

Veto: Hoe staat u tegenover het concept van ruimtetoeerisme?

Peeters: «Vroeger maakten ze de gewone sterveling wijs dat ze naar de hemel gingen als ze dood waren, nu maken ze de gewone sterveling wijs dat hij zijn hemel kan kopen of zijn ruimtevaart kan kopen. Het geld is naar de maan.»

«De symboliek gaat trouwens verder, weet u hoeveel apostelen er waren?»

Veto: Twaalf

Peeters: «Weet u hoeveel Apollo-mannen zagezegd op de maan hebben gestaan?»

Veto: Twaalf?

Peeters: «Ja, ook twaalf. Apollo XIII vertrok om dertien uur dertien, op veertien april. Dat was dat van "Houston we have a problem." Dat is zoals Judas, de dertiende apostel. Dus de godsdienst is buitengegoid, de hemelvaart is buitengegoid en vervangen door de ruimtevaart.»

Veto: Wat te denken van de Indiërs die nu ook aan ruimtevaart willen doen?

Peeters: «Ik zou zeggen, dat is een typisch indianenverhaal.»

Veto: En wat moet dat voorstellen?

Peeters: «Toen Columbus in Amerika aankwam zei hij dat hij in India zat en de mensen indianen waren.»

Veto: Maar wanneer de Indiërs zouden beweren dat ook zij een man op de maan hebben gezet zou er toch een dertiende apostel komen?

Peeters: «Dat is juist het punt, Professor van Geens die mij heeft doen inzien dat de maanlandingen fake zijn, heeft na de maanlandingen gezegd dat hij zijn leven er op inzette dat men zelfs nooit meer zou beweren dat er nog een man op de maan wordt gezet, want dan zouden die twaalf apostelen in de problemen

komen en dat kan niet.»

Veto: Hebben er al anderen de waarheid ingezien?

Peeters: «Soms zijn er mensen die mij zeggen: u heeft gelijk. Maar ze doen dat altijd onder vier ogen, want in het openbaar kunnen ze dat niet toegeven. Dus zoals een klein kind moeilijk kan zeggen dat Sinterklaas bedrog is en ook geen medestanders vindt. Sommige kinderen weten dat Sinterklaas niet bestaat, maar geen enkel kind zal dat officieel toegeven, want mama heeft gezegd dat ze moeten zwijgen. Zo voel ik mij ook: ik zit in de klas en ik zeg de waarheid, maar dan zegt de juf dat ik stout ben en bovendien zegt ze tegen de andere kinderen dat ze niet meer met mij mogen spelen, juist omdat ik de waarheid zeg.»

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

**AD
FUNDUM**

**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Rectorsevaluatie (4): extern beleid

De onzichtbare rector van de K.U.Leuven

Op de hoogste onderwijsniveaus speelt Marc Vervenne geen rol van betekenis. Belangrijke dossiers worden niet onderhandeld door de rector. "Hij past niet in de macho-wereld die het hoger onderwijs is met haar krachtige figuren."

MAARTEN GOETHALS |

Al geruime tijd klinkt binnenskamers kritiek op Vervennes extern beleid. Gebrek aan profilering, inhoud en visie zijn de voornaamste punten van onvrede. Na vier jaar is ook sterk de perceptie van een onzichtbare rector ontstaan die in de schaduw staat van zijn voorganger

"Onder Vervenne heeft de K.U.Leuven aan moreel gezag ingeboet"

en huidig associatievoorzitter André Oosterlinck. "Onder Vervenne heeft de K.U.Leuven aan moreel gezag ingeboet," klaagt een goedgeplaatste bron.

HOGE WOORD

Een rector heeft naast een hele reeks van verantwoordelijkheden binnen de universiteit ook heel wat taken buiten de instelling te vervullen. Volgens sommigen scoort Vervenne niet goed op extern beleid.

Als voorzitter van diverse onderwijsorganen maakt hij het verschil niet. Dat is zeker het geval in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), die de overheid adviseert in

universitaire aangelegenheden. "De VLIR schiet duidelijk tekort in haar opdracht," zegt Eddy Bonte, jarenlang hoofdredacteur van het gerenommeerd onderwijsblad *Delta* en sinds kort medewerker aan de Hogeschool Gent. "Zo 'n raad waar alle rectoren samenkomen, moet bestaan. Maar de VLIR werkt niet krachtadig. Buiten het feit dat de

rectoren er op elkanders kap zitten, is het voor mij niet duidelijk wat hun bijdrage is in veel onderwijsmaterie."

Daarnaast voert nog steeds Oosterlinck en niet Vervenne het hoge woord bij cruciale onderwijsaangelegenheden, die meestal ook de universiteit aanbelangen. In de discussie over de financiering van het hoger onderwijs en de academisering blijft het zoeken naar de inbreng van Vervenne. Op het kabinet van Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) weten ze dan ook wie te belen bij problemen of onduidelijkheden.

TAFELSPRINGER

Is het allemaal zo erg? "Ach, praatjes en verzinsels van de pers. Het is onzin wat de media van Vervenne maken," verdedigt de oud-rector van de Universiteit Antwerpen, Francis Van Loon, zijn collega. "Hij is inderdaad geen tafelspringer, maar dat maakt hem er niet minder efficiënt op."

"Ik heb hem drie jaar meegeemaakt als rector, en ik kan zeggen dat er nooit enig conflict was tussen ons. Hoewel we vaak niet op dezelfde lijn zaten, bleek een consensus altijd haalbaar. Dat typeert Vervenne. Hij zoekt altijd naar het compromis. Dat was vroeger niet altijd het geval. In tegenstelling tot Oosterlinck streeft Vervenne niet alleen naar macht," zegt Van Loon. Braafjes voegt hij eraan toe: "Door Vervenne heeft de K.U.Leuven een vriendelijk gezicht gekregen."

ASSERTIEF

Ben Van Camp, oud-rector VUB, antwoordt voorzichtig als gevraagd wordt naar zijn mening over Vervenne. "Elke rector van elke universiteit verdedigt de belangen van zijn universiteit. Ik heb op mijn acht jaar met acht rectoren samengewerkt. Afhankelijk van het karakter van de persoon, komt de een meer assertief over, de ander meer verfiend en nog een ander ogen-schijnlijk zacht."

"Ik heb echter geen enkele rector ooit kunnen betrappen op het slecht uitdragen of het niet verdedigen van zijn universiteit.

Het is trouwens in de coulissen van de samenleving dat een rector zijn echte rol van verdediger van zijn universiteit opneemt en daar moet hij kunnen rekenen op zijn achterban."

"Vervenne kan je vergelijken met Caroline Gennez, de voorzitter van de sp.a. Beiden worden slecht bekeken omdat het onvoldoende haantjes zijn," typeert Bonte de rector. "Hij is verdrongen en gedoubleerd door Oosterlinck, die

hem de kans niet gunt. In Vlaanderen wordt alles wat onderwijs betreft, beslist door een viertal personen (Vandenbroucke, Oosterlinck, de voorzitters van de Gentse en Hasseltse associaties, respectievelijk Luc Van Den Bossche en Willy Claes, red.) Zij doen aan politiek zoals in de jaren zeventig: die van de harde standpunten en het gebruik aan de onderhandelingstafel. In zo 'n machowereld past Vervenne niet," concludeert Bonte.

Vervenne blinkt uit in het onzichtbaar zijn.

Ok, stelletje lamzakken! Vandaag krijgen jullie les camouflage van de meest onzichtbare mossel in België: Rector Vervenne

Wat zou jij doen als je rector van de K.U.Leuven was?

"Veel meer"

'Wat zou jij uitgesproken met de macht van rector Marc Vervenne?' vroeg Veto afgelopen week aan enkele tientallen studenten. Hun antwoorden lees je hieronder.

- Ervoor zorgen dat ik een grote ontslagpremie krijg.
- Heel de dag in toga rondlopen.
- Ervoor zorgen dat de modale student ook bij mij over de vloer kwam, en niet enkel studentenvetgenwoordigers van LOKO.
- Iedere dag zeven recepties afschuimen.
- Mijn potloden slijpen.
- In iedere fakbar een vat geven om het contact met de studenten te bevorderen.
- Maken dat ik wat bekender ben bij de modale student.
- Studenten van de verschillende faculteiten humane wetenschappen meer proberen te promoten bij bedrijven die werknemers zoeken.
- Spoed zetten achter de onderwijs-hervormingen, en ervoor zorgen dat de dubieuze situaties daarom-trent opgelost raken.
- Togati invoeren voor alle afgestudeerden.
- Nederlands taal & tekst afvoeren.
- Mijn afkomst meer in de verf zetten in interviews.
- "Ik ben de rector van de K.U.Leuven" als openingszin gebruiken.
- Veel meer.
- Leren zeteltjes laten installeren in iedere aula in plaats van die harde houten banken die je er soms aan-

treft.

- Ik zou me sterk maken voor een degelijk systeem voor cursusmateriaal aan de K.U.Leuven.
- Iedere vrijdagmiddag gratis ijsjes uitdelen aan het rectoraat. Vooral straciatella en pistache.
- Een meer multiculturele universiteit promoten.
- Het opleidingsonderdeel 'Religie, zingeving en levensbeschouwing' afschaffen.
- Meer naar de kapper gaan.
- Afstand nemen van André Oosterlinck.
- Alle lessen voor twaalf uur afschaffen.
- De inwoners van de Tiensestraat oordopjes geven.
- Alle fietsen van de studenten gratis repareren.
- De downloadlimiet van kotnet verhogen.
- Blij zijn met mijn geld.
- Feestjes geven op het rectoraat
- Een primus inter pares zijn, absoluut geen manager.
- Door de Naamsestraat wandelen, het rectoraat zien en denken: "Dit is mijn gebouw."
- Ik zou het laatste boek van De Dijn lezen: *Grensovergangen*. Over geesteswetenschappen, universitair beleid en samenleving en daaruit mijn conclusies trekken.

(KL)

Splinter

Kwetsbare rector

Rector Marc Vervenne heeft de K.U.Leuven een vriendelijk gezicht gegeven. Waar de belangrijke beslissingen vallen, blijkt dat een handicap.

Het laatste decennium veranderde het hoger onderwijs drastisch van uitzicht. Nadat Vlaanderen kennis maakte met de term 'flexibilisering' en na de invoering van de bachelor-masterstructuur, heet de nieuwe uitdaging voor de komende jaren 'academisering'. Dat is het integreren van de hogeschoolopleidingen van het lange type, zoals industrieel ingenieur of handelswetenschappen, in het academische onderzoek van de universiteit. Sommigen, zoals de K.U.Leuven, zien in dit proces enorme opportuniteiten en genieten van de heersende chaos om duchtig aan gebiedsuitbreiding te doen.

In 2004 bedacht toenmalig rector André Oosterlinck een constructie die hem toeliet een imperium uit te bouwen van Oostende tot Hasselt. Een soort onderwijsrijk waar de zon nooit onder gaat. Als eerste pleitte hij namelijk voor een structurele samenwerking tussen de universiteiten en de hogescholen, in de vorm van associaties. Doordat hij de meeste katholieke hogescholen in zijn Leuvense associatie trok met het argument van academisering en daarna de wetgeving hierop afstemde, betoonde hij voor een groot deel het Vlaamse onderwijslandschap. Niemand kon de K.U.Leuven nog iets maken. Vanaf toen werd Oosterlinck consequent de Napoleon van het onderwijs genoemd. Een geu-

zenaam waar hij bijzonder trots op is.

Na de gewiekste Oosterlinck kwam de rustige Marc Vervenne. De nieuwe rector genoot onmiddellijk de steun van de universitaire gemeenschap dankzij de rust en de menselijkheid die hij uitstraalde. Na een periode van besparingen, harde maatregelen en een strenge, brute beleidsstijl, stond Vervenne voor de vriendelijke aanpak. Door het rectoraat waaide een nieuwe wind: die van de consensus, de consolidering, de constructieve kritiek en de beleidsmantra 'samen werkt'. Als auteur van het mooie essay 'De kwetsbare universiteit' toonde hij ook de andere kant van het verhaal. Een universiteit gaat niet alleen om cijfertjes, of wie al dan niet de grootste is. Een universiteit gaan in de eerste plaats om onderwijs, onderzoek en dienstverlening, kortom: om mensen.

MACHO

Zijn grootste troef blijkt zijn grootste zwakte. Nadat Oosterlinck zichzelf bombardeerde tot voorzitter van 'zijn' Associatie K.U.Leuven, werd duidelijk dat Vervenne uit het goede hout gesneden moest zijn om zich niet te laten overweldigen. Maar de zachte praktijk van consensus is weerloos tegen een autoritaire aanpak gedreven door macht en imperialisme, zo blijkt na vier jaar. Als het op extern beleid aankomt, staat Vervenne bedeesd in de schaduw van de 'überrector'. Hij heeft als bestuurder geen eigen identiteit. Want Oosterlinck voert nog steeds het hoge woord namens Leuven — dus óók namens de universiteit.

Dat komt omdat de mensen die de grote lijnen van het Vlaamse hoger onderwijslandschap uittekenen van een ander, ruwer kaliber zijn dan Vervenne. We hebben het over typen als Vlaams minister Frank Vandenbroucke, de associatievoorzitters Luc Van Den Bossche en Willy Claes. Wat zij en Oosterlinck gemeen hebben naast het voordeel van de duidelijkheid, is politieke feeling, een hoog machogehalte, een bulderstem en bovenal strategisch inzicht. Zij vertalen hun beleidsideeën en -concepten naar concrete stappen en beslissingen van praktische aard. In een politiek milieu waar iedereen weet wat hij precies wilt, en waar beslissingen vaak beslecht worden op basis van macht, manipulatie en gezag, daar heeft de brave Vervenne weinig te zoeken.

Hoewel hij in zijn openingspeech van dit academiejaar priep tot kordaat bestuur, blijft het wachten op een eerste, echte wapenfeit, wat extern beleid betreft. Zolang hij gevangen zit tussen machten sterker dan hemzelf en zolang hij dat toelaat, blijft de noemer op nul staan. Zelfs al is de realiteit anders, tot nu toe heeft Vervenne zijn meerwaarde niet kunnen aantonen. Er is geen verwezenlijking waar je zijn naam op kunt pinnen. Tenzij die van de evolutie van een 'kwetsbare universiteit' naar een 'gekweste universiteit'.

MAARTEN GOETHALS |

Geloof geen woord van deze mening. De auteur in kwestie zou het zelf als rector niet beter doen.

Gemeenschap 'De Bereklauw' vecht tegen kapitalisme

Dakpannen als muurdecoratie

Diep in de Herentse bossen zit woon- en werkgemeenschap 'De Bereklauw' verscholen. 35 jaar geleden startte Gosse er zijn project waarmee hij tegen het kapitalistische systeem in wil gaan.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Wie in de donkere keuken mee aan de tafel schuift, krijgt meteen een warme wafel met kweepeersiroop en slagroom aangeboden. "Die zijn gemaakt met allemaal eigen producten," vertelt Gosse, een zwaarbebaarde mei '68-er die lang geleden nog politieke en sociale wetenschappen studeerde. Zijn achternaam is volgens hem niet van tel, wel dat er zo vaak mogelijk buiten in de tuinkeuken gegeten wordt — "Bij goed weer is het daar zo veel aangenamer."

De man vertelt hoe destijds in de 'Leuven Vlaams'-strijd ook internationale projecten plots geweerd werden. "Alles wat niet Vlaams was, moest weg. Daar kon ik absoluut niet mee leven, en zo kwam dan ook 'De Bereklauw' begonnen ben. Hier is elke nationaliteit welkom."

CRISIS

Doorheen de jaren merkte hij nog vele andere wantoestanden op. Zo is het kapitalistische marktsysteem voor hem verantwoordelijk voor

wat een grote ecologische crisis aan het worden is. "Het huidige consumptiegedrag zorgt er momenteel voor dat alle bronnen die we nog hebben steeds sneller worden leeggezogen," klaagt hij, "maar er is nog een kentering mogelijk."

"Aan de economische malaise is nu misschien het voordeel dat heel wat mensen zich bewust worden van ons gedrag en de gevolgen voor maatschappij en omgeving," weet Gosse. "En je ziet dat ook vertaald in allerlei initiatieven. Al ben ik daar voorstander van een zeer algemeen denken. Momenteel zijn er groeperingen als *GroenFront!* die elk op zich erg waardevol werk leveren, maar we zouden beter evolveren naar een brede beweging — van onder uit — die een integraal project heeft voor alle facetten van de maatschappij. Dat zie ik vandaag vertaald in de zogenaamde *Transition*-beweging. Het zijn daarbij overigens niet de politici, maar wel de onderkant van de maatschappij die eerst grondig moet nadenken. De politici zullen moeten volgen."

Zelf lijken de bewoners daar

alvast een flink steentje aan bij te dragen. Zowat alles wat losligt, nemen ze mee en hergebruiken ze. Dakpannen vonden zo een mooi steekje als muurdecoratie. Met oude ijzeren torens worden binnenkort enkele windmolens gebouwd om zelf in de electriciteitsbehoeften te voorzien. Alhoewel Gosse halftijds nog bij een nabijgelegen mayonai-

sefabriek werkt, probeert hij de gemeenschap zo onafhankelijk mogelijk te laten zijn: "We laten hier via het HelpX-netwerk ook andere mensen op uitwisseling komen. Zo kunnen mensen hier kost en inwon aan bieden voor mensen die hier een tijdje willen verblijven en willen meewerken aan 'De Bereklauw'."

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

Playground in STUK

Speelveld tussen disciplines

Op vrijdag 31 oktober begint in STUK de tweede editie van *Playground*. De hele week zullen er voorstellingen, projecten en installaties te bewonderen zijn waarbij kunstenaars over de grenzen van de disciplines heen kijken.

MAUD OEYEN |

De bedoeling van *Playground* is om een ontmoeting te creëren tussen podiumkunsten en beeldende kunst. Enerzijds komen er een reeks voorstellingen, anderzijds een aantal installaties die meer naar tentoonstelling neigen. Ook zijn er heel wat kunstenaars te gast die verbanden leggen tussen de twee. Enkele beeldende kunstenaars maken in STUK voor het eerst een eigen voorstelling. "Kunstenaars die ons heel uitdagend lijken, stellen soms zelf voor om hier iets nieuw te produceren. Met sommige artiesten organiseren we audities. Ze kunnen hier een maand werken en onze technische ploeg stapt daar in mee. Sommige kunstenaars gaan daar echt ver in," aldus Eva Wittoxc, coördinator van *Playground*.

"Anderhalf jaar geleden dachten we na over een nieuw festival en toen kwamen we tot de constatactie dat veel kunstenaars vandaag niet meer binnen één discipline werken. Er worden uitstapjes gemaakt en dat levert soms heel boeiende dingen op. We gaan internationaal kijken naar wat er interessant is in dat veld. Je hebt dus langs de ene kant onze eigen pro-

ducties, en langs de andere kant dingen die we in het buitenland hebben opgepikt en die nog nooit eerder in België vertoond zijn," gaat Wittoxc verder.

STUK is het enige kunstencentrum in België dat naast muziek en theater ook een autonome werking beeldende kunst heeft. Er is een tentoonstellingszaal en er is expertise aanwezig op het vlak van beeldende kunst. "Daardoor kunnen we het festival ook op die manier verruimen. We hopen ook dat we het publiek kunnen prikkelen om eens te kijken naar andere disciplines dan die waar ze gewoonlijk op af gaan."

Orla Barry brengt een voorstelling waarin het portret geschetst wordt van twee zussen die eigenlijk geliefden zijn. "Het stuk gaat eigenlijk over hoe mensen met elkaar praten; hoe taal gewoon opgestapeld wordt," zegt Barry. "De conversatie is eigenlijk geen echte conversatie, maar monologen die als bakstenen op elkaar worden gezet. Het derde personage is een stoelenmaker, en elke keer dat hij binnenkomt, stort de constructie in elkaar. Hij onderbreekt hun gedachten. De stoelenmaker heeft een soort affaire met één van de zusjes. Omdat de meisjes tegelijkertijd zussen en geliefden zijn, probeert de ene zus de andere voor de man te beschermen. De andere zus wil die bescherming dan weer niet, maar ze houdt toch ook van haar zus. Daarnaast spelen we met gender-clichés: de stoelenmaker lijkt soms meer op een huisvrouw, hij is een erg interessant persona-

Vzw Samenhuizen promoot alternatievere samenlevingsvormen

Collectief wonen steeds populairder

Wie met vrienden al eens rondkeek om gezamenlijk een huis te huren, merkte alvast hoe moeilijk die te vinden is. Dit collectief wonen is slechts één vorm van enkele nieuwe woonvormen die tegenwoordig aan populariteit wint

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Veranderende maatschappelijke verhoudingen zorgen ook voor nieuwe maatschappelijke tendensen. Zo bevinden heel wat studenten zich tegenwoordig in een soort *moratoriumfase*: de grote verantwoordelijkheden van het echte leven worden nog wat opzij geschoven. Door samen op kot te wonen, vormen zij een soort woongemeenschap, een trend die de laatste jaren erg hard begint op te komen.

Luc Jonckheere, psychiater en een van de drijvende krachten achter de website *Samenhuizen* weet meer: "Met een opkomende individualisering in de steden zie je dat sommige mensen terug naar meer buurtcontact willen. Samenwonen lijkt voor heel wat mensen dan ook de oplossing. Het principe is dat in minder of meerdere mate gemeenschappelijke delen worden benut, zodat er automatisch meer contact is"

"Je hebt verschillende vormen,

ge."

"Er staan allerlei stoelen op het podium en al naargelang de stoel waar ze op zitten, verandert het gemoed van de zussen. Hun stem wordt echt de ruimte in ge-projecteerd. Ze gebruiken micro-

met verschillende trappen van privacy. In sommige projecten deelt men bijvoorbeeld enkel de tuin. In andere projecten deelt men dan ook nog badkamer, refter en/of li-

"Groepsseks? Niet meer dan anderen zeker?"

ving — al dan niet in combinatie met private 'dubbels', waardoor bewoners kunnen kiezen of ze die avond samen eten, of in de individuele woning," aldus Jonckheere.

OEROUD

Het concept in België is niet nieuw. In Scandinavische landen en in de Verenigde Staten bestaan zulke gemeenschappen al langer. "We zien dat ook in België het concept erg populair wordt; alleen al in de buurt van Leuven zijn er een achttal gemeenschappen," weet Jonckheere. "Tijdens een van onze vergaderingen grapte ooit eens een

foons, ook al hebben ze die eigenlijk niet nodig. Taal en vooral het geluid van taal is hier van groot belang. Er wordt gespeeld met alliteraties en met de grens tussen zin en onzin."

REGGAEFESTJES

Tussen ettelijke weijtjes, moestuinen, wandelpaden, en andere tuintjes vol kunstwerken en projecten bevinden zich ook enkele ateliers. Wie wil smeden, schilderen of aan de auto's wil werken, vindt daar alle materiaal voor.

"Kunst wordt hier zeker aangemoedigd. Tijdens de zomer zijn er soms kampen, er komen af en toe een aantal groepjes spelen op het concertpodium, en zelfs de burgemeester van Herent, Willy Kuijpers, is hier al eens op bezoek gekomen."

Keniaans man dat onze 'vernieuwende' ideeën in Afrika eigenlijk al eeuwenlang bestaan."

Jonckheere is overigens ook zelf bezig aan een woonproject. Met vijftien gezinnen of alleenstaanden werkt hij momenteel aan *La Grande Cense*, een ecologisch co-housingproject vlakbij Halle. Gemeenschappelijke delen zorgen voor de sfeer, maar er is nog de nodige ruimte apart.

Het verschil met zogenaamde *gated communities*, waarbij een groep huizen middels camerabewaking en grote hekken wordt afgeschermd, zit hem volgens Jonckheere in de ingesteldheid van de bewoners. "In zo'n gemeenschappen vertrekt men vanuit een schrik voor bepaalde elementen van buitenaf. In onze *La Grande*

Cense bijvoorbeeld willen we net het leven naar binnen én buiten toe."

"We merkten dat zeker toen we in het dorp neerzegen. Aanvankelijk waren er heel wat vooroordelen van de huidige inwoners. We zouden allemaal drugs gebruiken, massaal aan groepsseks doen, etc. Maar daarna zijn er heel wat vergadermomenten geweest waardoor de mensen ons wat beter hebben leren kennen. Nu moeten ze zich over zulke zaken geen zorgen maken. We doen gemiddeld niet meer aan groepsseks dan anderen (*lacht*)," aldus Jonckheere.

Playground Live Art Festival. Van 31 oktober tot en met 7 november in STUK. Zie ook kort cultuur en de cultuurkalender.

European Youth Media Days: samenkomst van volgende generatie journalisten

From Europe to Brussels, from Day to Night

Een verenigd Europa? Één voor allen, allen voor één? De burger van het heden voelt steeds meer Europees ingesteld. Daar is ook het Europees Parlement zich van bewust, dat in samenwerking met de European Youth Press (EYP) dit jaar van 15 tot 17 oktober voor de tweede keer de European Youth Media Days (EYMD) organiseerde.

KIM VAN DE PERRE |

Aangezien de media het communicatie- en informatiemiddel bij uitstek vormt tussen de mensen, spelen deze een belangrijke rol in het aanmoedigen van de internationaliteit. In het hele Europese continent leven jongeren in verschillende of gelijkende omstandigheden, afhankelijk van wat ze doen, maar delen ze min of meer dezelfde visie. In het hedendaagse tijdperk kan het alleen maar een

voortgang betekenen wanneer deze jongeren met elkaar in contact gebracht worden. Daarom is een van de kerngedachten van de EYMD, een evenement waarbij meer dan 1000 universiteiten, media- en jongerenassociaties betrokken waren, de verwezenlijking en de handhaving van een netwerk onder jonge nieuwe journalisten op een grotere, Europese schaal.

Uit een overweldigend aantal van 1767 inschrijvingen werden 200 jonge journalisten uit de 27

EU-landen geselecteerd die gedurende de EYMD in Brussel de kans kregen om hoogstaande debatten te voeren met toppolitici als de President van het Europees Parlement (EP), de leiders van de verschillende politieke groeperingen en andere representatieven van het EP. Verder bestond de kern van het driedaagse evenement vooral uit de creatie van nieuwe Europese mediaformaten, *live on air*, online en geschreven, in actieve mediaworkshops. Met andere woorden, er werd een interessant cultureel programma op touw gezet, met allerlei inzichten in de Brusselse sfeer van media, cultuur en politiek en de mogelijkheid tot het netwerken en het opdoen van kennis en een unieke internationa-

le ervaring.

Naast de mogelijkheid tot discussies rond Europese interculturele onderwerpen, wou de organisatie van de EYMD ook de verschillende politieke aspecten van de interculturele dialoog van een jong en authentiek standpunt aanspreken. Door jonge journalisten te laten deelnemen aan het Europese onderwerp kon men hun perspectief te weten komen, dat exploiteren en op deze manier investeren in de toekomst van een democratisch Europa.

MEDIA NIGHT

In samenwerking met Café Babel werden de EYMD stijlvol afgesloten met de Brussels Media Night, een groots evenement in de

Claridge, een *übermoderne* fuifzaal in hartje Brussel. *From Europe to Brussels, from Day to Night* was het thema van de avond, wegens de opkomst van meer dan 600 journalisten uit heel Europa, en de presentaties van de verschillende Europese mediaproducties die het resultaat waren van de EYMD. Later op de avond kon de grote menigte zich dan nog een snuffie Europese muziek laten welgevalen, en ging volledig uit de bol op de dansvloer.

Wie de eindresultaten van de EYMD wil bekijken, of wat meer informatie wil om volgend jaar mee te werken kan altijd terecht op: www.youthmediadays.eu

Zenboeddhistisch centrum: initiatie in Zazen

“Iconoclast van de maatschappij”

Wie eraan denkt ‘Zazen’ in één adem te noemen met mindfulness en onthaasting, laat zich door de vlotte naam misleiden. Zazen is geen zoveelste reflectiesport, maar een meditatieve inspanning die vraagt om de sérieux van Boeddha zelf. Wie door Zazen Boeddha wou worden, kon een initiatie te volgen tijdens de opendeurdag van het Lewens Zenboeddhistisch Centrum.

LIESBET COOLEN |

Meditatie vraagt om rust. Geen beter oord daarvoor dan Abdij Keizersberg, die zijn ruimte en stilte te leen geeft aan het Zenboeddhistisch Centrum. Zo'n drie à vier keer per week komen een vijftiental mensen er samen om aan 'Zazen' te doen. Een Japanse vorm van zitmeditatie waarbij men in een verstilde zithouding het punt van concentratie bereikt waarop geest en lichaam kunnen vertragen. Met halfopen ogen, gericht naar de muur van een volledig stille ruimte zitten meesters, monniken en hun volgelingen op afstand van ieder geraas. De knieën raken in kleermakerszit de grond, de vingers zijn zacht over elkaar geschoven, de kin lichtjes ingetrokken, het bekken stevig vooruit. En de blik, die is naar binnen gericht.

TOTALITEIT

Pas in die afzondering is het mogelijk echt bewust te worden. Maar bewust waarvan? Zazen mag dan als doel hebben de maastroom te bedaren, één gedachte

neemt de bovenhand: die van de verbondenheid met de totaliteit. Meer dan een inzicht nog is deze totaliteit een absolute toestand waarin het moment van het mediteren zelf zich in al zijn aspecten voelbaar maakt. Iedere zorg om vergankelijkheid, ijdelheid, nijd en nervositeit ebt langzaam weg en maakt plaats voor een ervaring van het 'hier en nu': het licht dat de kamer binnenvalt, het knippen van de ogen, spanningen in het lichaam, gedachten die passeren. Wie de totaliteit in zich voelt resoneren, weet zich deel van het geheel en neemt daar vrede mee. Het ene moment kijkt hij zijn ego in de ogen, het andere laat hij het weer los.

TOTALITEIT

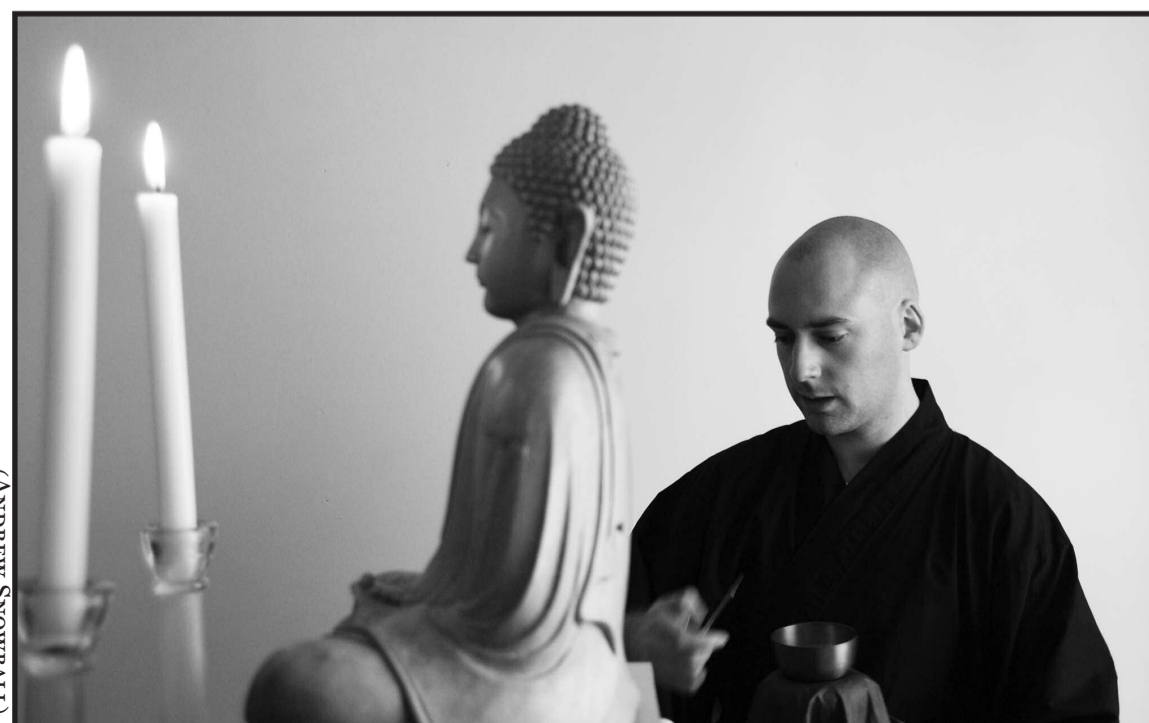
Hoewel de meditatie in sessies verloopt, is Zazen niet van voorbijgaande aard. Zazen is kortom geen eenvoudige zithouding, maar staat voor een hele levenshouding. “Een zenboeddhist is een iconoclast van de maatschappij,” beklemtoont monnik Marc Vannetelbosch. “Hij weigert identificatie met haat en begeerte en laat die bewegingen

uitdijen. Zijn geest is als een stroom waarin de modder is gezakt en gedachten als luchtballen naar de oppervlakte rijzen, vrijuit, zonder dat hij ze probeert te onderdrukken of te grijpen.” In zekere zin leidt Zazen dus tot een meer ontspannen levenswijze, maar de weg van Boeddha zit ook vol hinderlagen. Het is precies aan de zenboeddhist om die te overwinnen: “Je kiest voor jezelf of je kiest voor Boeddha.” Die keuze is er een tussen “samsara” en “nirwana”: chaos of helderheid, onverschilligheid of totaliteit, sluimeren of ontwaken.

SUTRA

Wie Zazen beoefent, gaat met zwarte pij en vaak ook met geschoren haar de dojo (meditatiekamer, red.) met de linkervoet eerst binnen. Naar buiten toe gaat de rechtervoet voor. Aan het eind van de meditatie richten de beoefenaars samen sutra's aan het Boeddha-beeld, dat hun inspanningen symbolisch het universum inzendt. Zazen is er immers niet voor het eigen profijt, maar hoopt ook anderen op te nemen in een bevrijdingsbeweging.

Meer info over het Zenboeddhistisch centrum vindt u op www.zendojoleuven.be of bij Marc Vannetelbosch (0496/664434)

(ANDREW SNOWBALL)

Achter de schermen (3):

STUK-vrijwilliger

Kordaat glimlachen

Sommige studenten wisselen hun leven van slapen en drinken af met boeiende activiteiten. Die kunnen nutteloos zijn of juist geld opbrengen. Deze week duiken we onder in het bruisende Lewense cultuurleven: een avondje werken in kunstencentrum STUK.

HERLINDE HIELE |

Om eens stil te staan bij wie de mensen zijn die ervoor zorgen dat we kunnen genieten van onze jaarlijkse portie theater en concerten, belden we naar het STUK met de vraag of we een avondje mochten meedraaien als vrijwilliger. Na wat onderhandelen — keukendienst op zaterdag leek ons maar niets — werden we ingeschakeld als deurbewaker.

GLIPPEN

Laaiend enthousiast over deze nieuwe uitdaging die ons leven op een hoger cultureel niveau zou tillen, kregen we een kwartiertje voor het begin van het concert van

uur 'vrijwilligerswerk' moest doen. “En in het STUK draai je telkens shiften van drie uur, dus kom ik uit op een totaal van 21 uur. Ik werk dus een uur te veel,” zuchtte ze.

STEMPELGEVAAR

Na het voorprogramma kwamen we in een gevaarlijke stroomversnelling terecht: iedereen moest bij het buitengaan een stempel krijgen en dat bleek niet zo evident. De stempel in kwestie was zo'n ding waar ze in bedrijven hun adres mee op brieven drukken. Blijkt dat zo'n ding gemaakt zijn voor een papieren ondergrond en al heel wat minder goed functioneren eenmaal ze hun afdruk op menselijke huid dienen achter te laten. Het ene vlees is het andere niet, merkten we al gauw. Pijngrenzen zijn evenmin bij iedereen gelijk. Daar waar een aantal meisjes (en zelfs een enkele stoere kerel) een kreet van pijn niet kon onderdrukken, waren er anderen die zo nodig nog een tweede stempel kwamen vragen om te bewijzen dat ze er niets van voelden. Na lang zwoe-

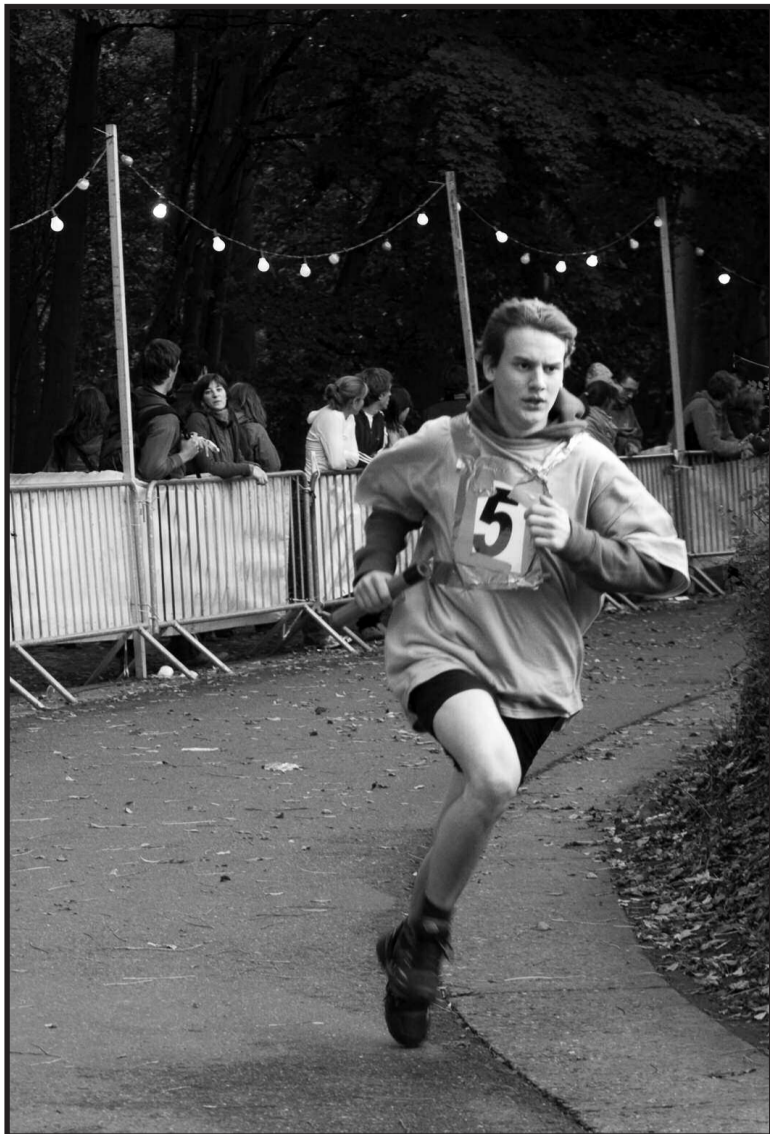
“Bij het buitengaan krijgt iedereen een stempel”

die avond de uitleg over wat ons precies te doen stond. We zouden kaartjes scheuren, stempels zetten en mensen die proberen gratis binnen te glippen vriendelijk doch kordaat duidelijk maken dat ze zich daarvoor niet aan het juiste adres bevinden. Makkelijk, zou je denken. Inderdaad, eens de eerste moeilijkheden (“hoe scheur ik snel en efficiënt een strook van een ticket”) door tactisch inzicht waren opgelost (“plooi eerst het strookje en scheur het er daarna in een ruk af, voor een optimaal resultaat”), leek de job ons eerder vrij eenvoudig van aard. We deden wat we moesten doen en keuvelen met de andere deurbewaker, die ons toevertrouwde dat ze daar helemaal niet zo vrijwillig was, maar wegens haar studies sociaal-cultureel werk verplicht twintig

gen prijkte er uiteindelijk bij iedereen de boodschap 'STUK wenst je een fijne avond' op de onderarm.

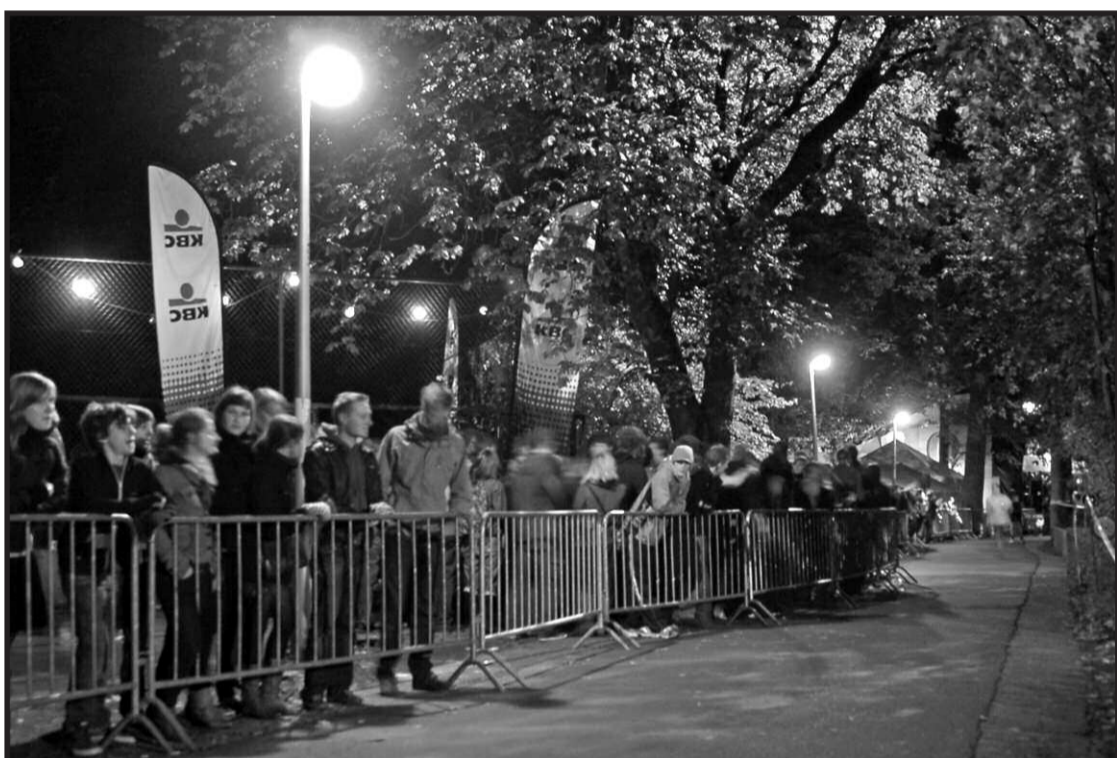
BELONING

Nadat iedereen opnieuw vakkundig de zaal was binnengeloodst, mochten ook wij naar binnen om er nog drie kwartier van het concert mee te pikken. De man achter de toog, die ons tevoren ook al was komen vragen wat we wilden drinken, bood ons op kosten van het STUK opnieuw een drankje aan. Achteraf kregen we nog te horen dat we als dank voor de geleverde diensten een vergoeding zouden krijgen, bestaande uit drankbonnetjes, tickets voor *cinema ZED* of concerten, naargelang. Misschien komen we nog wel eens terug!

24 urenloop

Door
Ruben Vermeersch
& Stephanie Verbeken

Gratis (4): 24 urenloop

Lopen, eten, slapen, drinken, douchen, ontbijten

Wie graag enkele rondjes loopt en daar nog liever voor beloond wordt, moest afgelopen dinsdag en woensdag aan de atletiekpiste in Heverlee zijn. Stijgende voedselprijzen werden gecompenseerd met langere rondjes, maar voor de rest kon je de knip op de beurs houden.

JURGEN D'OURS |

24 uur lang kon je genieten van loopspektakel en randanimatie, helemaal gratis. Of je wilde deelnemen of niet, hoefde je niet vooraf uit te maken. Enige investering vooraf was toch overbodig: je kon perfect zonder loopschoenen, zonder loopoutfit en zonder voorbereiding een rondje lopen — de eventuele tol betaalde je dan achteraf. De enige investering die je verplicht moest doen, was je fiets op een afstandje van de piste stallen, waardoor uiteraard kostbare krachten verloren konden gaan.

LOPERS

Wie besloot te lopen en geen platonische relatie onderhoudt met zijn of haar kring, deed er goed aan om eerst het aanbod in kaart te

“Zolang het maar opnieuw een volksfeest wordt”

brengen. Een model om het hoogste rendement te bekomen, zou rekening kunnen houden met drie variabelen: de beloning, de prijs uitgedrukt in rondjes en de verwachte snelheid van de rondjes. We

gaan ervan uit dat hoe sneller je de rondjes moet afhaspelen, hoe meer krachten je betaalt.

Veronderstellen we een constante prijs van twee rondjes. Bij Politika krijg je daarvoor een pintje, bij Ekonomika een t-shirt, bij VRG, VTK, WINA en anderen twee pintjes. Het is duidelijk dat het model tekortschiet: ook de gepercipieerde waarde van de beloning moet in het model worden opgenomen. Mis-

schien vindt een loper bij Politika een pintje dubbel zoveel waard als een loper bij VRG, VTK, WINA en andere kringen? Merk op dat we ervan uitgingen dat de loper geen platonische relatie onderhoudt met

zijn of haar kring en dat het hoogste rendement de enige drijfveer is.

Het wordt nog ingewikkelder. Bij Medica krijgen lopers broodjes, spaghetti, ontbijt, *powerbars* en meer sportief lekkers. Ekonomika houdt een tombola waarmee lopers Bongo-bonnen en de huurprijs van hun kot kunnen winnen. En bij Edustria krijg je vanaf drie rondjes een t-shirt. VRG dan weer: vanaf twintig rondjes, twee pintjes per rondje én 's ochtends koffiekoeken. Ekonomika: een filmticket per tien rondjes.

MASSAGES

Een model dat het hoogste rendement bepaalt, wordt bijna onmogelijk. Sommige kringen houden ook nog 'interkringcompetities.' Bij VTK loop je per vijf voor het hoogste aantal ronden — dubbele punten 's nachts — en ook Lerkeveld, Politika en anderen houden wedstrijdsjes

'om ter meest rondjes'. Daarnaast voorzagen enkele deernes de kringen van energydrink die door de kringen naar believen wordt uitgedeeld. Een model, iemand?

NIET-LOPERS

Ook voor wie niet wou lopen, was de 24 urenloop een gratis paradijs. Zo stonden op twee plaatsen rond het parcours massagetenentent opgesteld waar vermoeide lopers zich konden laten masseren. Of vermoeide niet-lopers. In de standjes van de kringen was het soms ook heerlijk liggen op gratis matrassen en zetels. Ook de douches van 't Sportkot' zijn heerlijk gratis. Of binnenkort: de gratis vaten! Dat ook niet-lopers meedrinken, vindt Ekonomika-preses Steven Van Pee niet zo erg: "Zolang het maar opnieuw een volksfeest wordt!" Als het maar gratis is.

Sint en Kerstman maken een vervroegde entree op de vierentwintigurenloop

Tussen Sint en pint

Net voor het startsignaal droegen zowel de Sint als de Kerstman met hun toespraak de Leuvense studenten een warm hart toe. Toch leek het enthousiasme niet wederkerig te zijn. Om beide vermomde consumetisten aan onze Vetopen te rijden, mengden we ons in het feestgewoel.

SEBASTIAAN HOLSLAG & RUBEN BRUYNNOOGHE |

De 24 urenloop stond weer eens bol van allerhande rariteiten. Zo was er bijvoorbeeld een gazettenman die menig vrouwenharten wist te overtuigen tijdens zijn ereronde op de piste. Maar, en niet in het minst was er de (on)opvallende aanwezigheid van dé Sint en dé Kerstman. Een beetje vroeg volgens onze nuchtere mening. Op zoek naar beide protagonisten laten we ons leiden door ons vermoeden. Waar kan men zich rijkelijk laven met onze befaamde bieren? Hoe ontstaat het syndroom van Korsakov? Inderdaad, we treffen hen aan in de schoot van Bacchus, daar waar het bier rijkelijk vloeit.

Omdat de regelgeving inzake het vroegtijdig commercialiseren van beide feestdagen nogal strikt is en bovendien nationaal kan verschillen, zijn we benieuwd of ze hiervan wel op de hoogte zijn. Door onze intieme contacten met de fiscus, uiteraard toen hij nog jong

was, zijn we zonder problemen tot hier kunnen komen. Nu ja, zonder problemen was het ook weer niet. Door mankementen met de slee heb ik mijn pols gebroken. De Sint is dan met zijn boot naar Lapland gekomen en heeft me tot hier gebracht. Maar, zo zweert de Kerstman op ons kinderzieltje, wees niet ongerust, want op vijftwintig december ben ik van de partij.

Naar onze vraag naar wat ze van de Leuvense studenten vinden, antwoorden ze met hun gekende, moraliserende openingsrede. "Ik lees zonet in mijn boek dat sommige studenten onder jullie wel eens een pintje te veel drinken. Op een sportevenement als dit zou er toch voornamelijk moeten worden gelopen." Daarop reageren we met een subtiele blik naar hun o zo begeerde pinten en vragen vervolgens wat ze van ons bier denken. "Ik ben altijd blij wanneer 'de kindjes' ofwel de ouders de nacht voor we bij hen komen een pintje klaar zetten. Maar, zo vervolgt de Sint, liever niet

te veel want op het einde van de toer kunnen we wel eens te zat zijn, met alle gevolgen van dien."

Uit pedagogische bezorgdheid vragen we of hun gezamenlijke *présence* de kindjes niet verward maken. "Ik zou niet weten waarom. Het mag bekend zijn dat we beste vrienden zijn. We bezoeken elkaar geregeld buiten het seizoen en geven elkaar cadeautjes." Om meer van zulke denkbeelden te voorkomen, schakelen we vlug over naar de vraag wat de winnaars van deze vierentwintigurenloop van het olijke duo mogen verwachten. "Ik denk dat iedereen die hier zijn best doet een extra pakje verdient." Wie die winnaars dan wel mogen zijn weten ze niet, "Dat de beste mogen winnen," is hun enige en innigste wens.

Louter uit benieuwdheid vragen we ons nog af hoe *veto* ingeschreven staat in het grote alleszeggende boek van Sinterklaas, we blijken "heel toffe en hardwerkende mensen" te zijn, "en bovendien een goed dagblad. neen, weekblad was het zeker?" Afscheid nemen doen we met een boodschap aan de lezers, recht uit de mond van een heilig man "Lees meer Veto, het houdt je op het rechte pad." Onze sok hangt alvast klaar.

(JONAS DONVIL)

Crisis in de Leuvense cinema

Moeilijke tijden voor Studio 's

Het gaat niet goed met de bioscoop in Vlaanderen. "De cijfers zakken jaar na jaar," zegt Jan Rastelli, grote baas bij Studio Filmtheaters. "Tot vorig jaar zag ik het allemaal nog redelijk positief in, nu minder." Om de kosten te drukken verving de Studio 's alle jobstudenten door vrijwilligers.

LISA DEVELTERE & MAUD OEYEN |

Dat het publiek steeds minder de weg naar de bioscoop vindt, is volgens Rastelli dit jaar meer te voelen dan andere jaren. "Het gaat natuurlijk altijd met golven. Het aantal bioscoopbezoeken gaat afwisselend omhoog en omlaag. Het probleem is dat het altijd wat meer naar beneden gaat dan naar boven."

Oorzaken voor deze dalende trend ziet hij genoeg: "Cinema werkt gewoon niet meer zo goed, dat is overall het geval. Studenten zijn volgens mij absoluut niet meer bezig met film, zeker niet met *arthousefilms*. Dan kan je je afvragen of Leuven wel groot genoeg is voor twee bioscoopcomplexen."

Waar mensen vroeger tijdens de crisis in de filmzaal kropen om hun zorgen te vergeten, blijven ze nu thuis om op hun eigen flatscreen naar een gedownloade film te kijken met een doos huisbereide popcorn bij de hand. Bioscopen moeten steeds vaker beroep doen op speciale evenementen of festivals om publiek te lokken. Zo treedt Kinopolis naar buiten met *specials* als Ladies @ The Movies of Halloween Night. CinemaZed organiseert onder andere een kortfilmfestival en een documentairefestival. Studio doet dan weer mee aan het holebifilmfestival en heeft ook een Duitse en Franse filmweek.

ARTHOUSE

Een bijkomend probleem voor de *arthousebioscopen* is dat hun belangrijkste bron van inkomsten, de 'grote' alternatieve film, tegenwoordig evengoed aangeboden

wordt door bioscopen die zich niet toespitsen op *arthousefilms*. "De *arthouseverdelers* gingen ervan uit dat ze profijt zouden halen uit een verdeling bij Kinopolis — en ze hebben gelijk, want die films werken daar ook — maar ze hebben er niet bij stilgestaan dat op die manier de echte *arthousebioscopen* niet zouden kunnen overleven. En dat ze dus binnenkort hun kleine alternatieve films nergens meer kwijt zullen raken," aldus Rastelli.

ALMA

Generaties cinefiele studenten zochten hun heil in de Leuvense Studio's, die op 4 oktober 1968 — precies veertig jaar geleden — het levenslicht zagen. Tegenwoordig richt concurrent Kinopolis zich zeer nadrukkelijk op het studentenpubliek, met Student Card, speciale voorwaarden en evenementen als De Nacht van het Examen. En met daarnaast — opmerkelijk genoeg — ook enige hulp van studenten-restaurant Alma, waar aan de kassa filmtickets voor Kinopolis verkocht worden voor slechts vijf euro.

Rastelli: "In Gent zijn ze daar ook mee begonnen en daar zijn de *arthousebioscopen* onmiddellijk naar de rector gestapt. De rector vond dat niet kunnen en een week later was het afgelopen met die actie. Hier in Leuven is Alma bijvoorbeeld veel onafhankelijker van de universiteit. Kinopolis heeft ook de infrastructuur om hun tickets bij wijze van spreken *overall* te verkopen. Er heeft zelfs een tijdje een automaat in het stadhuis gestaan." "Nu, Kinopolis mag dan wel de

boeman zijn voor heel de alternatieve cinema, uiteindelijk is het niet hun schuld dat het publiek kiest voor wat het kiest. Kinopolis heeft goede zalen en ze kennen hun vak als uitbater. Brood en Spelen, geef de mensen wat ze willen, zo werkt het blijkbaar. Je kan moeilijk iets gaan draaien wat mensen niet willen." Ook Rastelli's mening over subsidies is genuanceerd. "We krijgen enkel subsidies van Europa, omdat we zoveel Europese films draaien, maar dat is niet veel meer dan de omzet die je hebt van één grote Amerikaanse film. Daarnaast krijgen we een heel klein beetje van de nationale loterij. Maar eigenlijk ben ik geen grote voorstander van subsidies. Als je volledig moet teren op subsidies, dan is er gewoon iets mis."

VRIJWILLIGERS

Vorige maand werden in de Studio's alle jobstudenten vervangen door vrijwilligers. "Mijn collega's *arthouse*-exploitanten hebben mij altijd zot verklaard omdat ik met jobstudenten werkte. Gemotiveerde vrijwilligers zijn best makkelijk te vinden. STUK doet dat trouwens ook. Het is ook niet niks: een paar uurtjes per week komen werken en je mag gratis naar alle films. Jobstudenten zijn gewoon niet meer te betalen," zegt Rastelli.

Of daarmee de problemen van de baan zijn, is niet gezegd. "We proberen de juiste films te tonen op het juiste moment, te zorgen dat er volk komt. Je hebt dat natuurlijk allemaal niet in de hand. Geen enkele *arthousebioscoop* heeft het op dit moment gemakkelijk, maar het is niet zo dat we volgende week of volgende maand zullen sluiten. We gaan gewoon proberen om ons erdoor te slaan."

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

(advertentie)

Ex-premier Mark Eyskens over de economie en de Amerikaanse verkiezingen

“We moeten naar een soort wereldregering, met een economische VN”

Wit of zwart? Oud of jong? McCain of Obama? Het machtigste land ter wereld weet het antwoord zelf nog niet, maar staat te trappelen voor een historische machtswissel. Wat kan er nog mislopen voor Obama: ‘Dat ze hem neerschieten,’ aldus Mark Eyskens. Op de achtergrond kreunt de wereldeconomie onder de kredietcrisis.

IDE SMETS, ELISABETH DE SCHUTTER & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Mark Eyskens is buitengewoon hoogleraar aan de faculteit Economische en toegepaste wetenschappen van de K.U.Leuven. Daarenboven zetelde hij tussen 1976 en 1992 in dertien opeenvolgende regeringen, onder andere als minister van Ontwikkelingssamenwerking, Financiën en Buitenlandse Zaken.

Veto: *U was minister van Buitenlandse Zaken toen democraat Bill Clinton de republiek Bush Sr. opvolgde, ook in een financieel moeilijke situatie. Is de situatie - met Obama op voorsprong vergelijkbaar?*

Mark Eyskens: «Er zijn vooral verschillen aangezien de nederlaag van vader Bush hem heel onverwacht overviel in tegenstelling tot de nederlaag van zoon Bush. Daarbij komt dat Obama nog meer dan Clinton een hele symboliek met zich meedraagt. Hij zou de eerste zwarte president zijn. Dat is zonder meer een historische mijlpaal. Als er iemand het gehavende imago van zijn land kan herstellen, is hij het wel.»

«Wat we niet mogen vergeten is dat Obama als president vooral zal verkozen worden door blanken. Amerika is het enige land waar zoiets mogelijk is, waar de multiculturaliteit omgebouwd werd tot interculturaliteit. Daar zijn we in het blanke Europa heel ver van verwijderd. Ik zie nog geen Marokkaan of Turk premier worden, laat staat burgemeester van mijn geliefde stad Leuven. We beseffen in Europa nog niet dat we al bij al nog goed zijn voor vijf procent van de wereldbevolking en dat wereldwijd nog amper dertien procent blank is. Toch spellen we de les aan de hele wereld en zijn we overtuigd tot de eerste wereld te behoren.»

Veto: *Hoe kan een land als België multicultureler worden?*

Eyskens: «Dat is de *million dollar question* en het antwoord is niet gemakkelijk. Multiculturaliteit is een feit, maar leidt vaak tot apartheid en gettovorming die conflicten in de hand werken. Kijk naar Frankrijk, naar alle zware incidenten in hun voorsteden. Dat was een faling van de multiculturaliteit. België is al een multicultureel land sinds Julius Caesar en toch zijn we er in geslaagd om extreme vormen van apartheid te organiseren. Wie

sen moeten beseffen dat er niets als een pure cultuur bestaat, elke cultuur is een bastaardcultuur. Een cultuur die niet beïnvloed is, is geen cultuur en verschrompelt. We moeten pleiten voor het sponseffect.»

Veto: *Bedoelt u dan dat we zo veel mogelijk vreemde zaken moeten overnemen?*

Eyskens: «Iedereen heeft ankers nodig, een huis met een tuintje, maar je mag niet isoleren in de wereld waar we nu leven. Denk aan de crisis, dat is een wereldprobleem. Alle mensen zijn niet gelijk, maar we zijn allemaal gelijkwaardig. Iedereen streeft naar hetzelfde: geluk. Gelijkwaardigheid van de mens is een kolossaal gegeven. Eigen identiteit gaat meestal ten koste van andere mensen. Economen hebben daar een theorie voor: de speltheorie ofwel de *zero sum game*, een spel met winnaars en verliezers. De ene bekommt iets ten koste van de andere. Dat is trouwens de grens van het nationalisme. Ik ben niet tegen nationalisme, dat is in zekere zin je eigen cultuur bezigen, via het sponseffect welis-

ethisch en gaat in tegen elke vorm van beschaving.»

Veto: *Vindt u dat de globalisering ingezet moet worden om de wereld ethischer te maken?*

Eyskens: «Ik geloof natuurlijk in universele normen, maar het is zeer moeilijk om die te definiëren. Bij de genocide in Rwanda bijvoorbeeld waren de Hutu's ervan overtuigd dat de Tutsi's ongedierte waren, dat het hun plicht was hen uit te roeien. Ik ontmoette ooit een van hun leiders en hij zei dat letterlijk: “Nous avons exterminé la

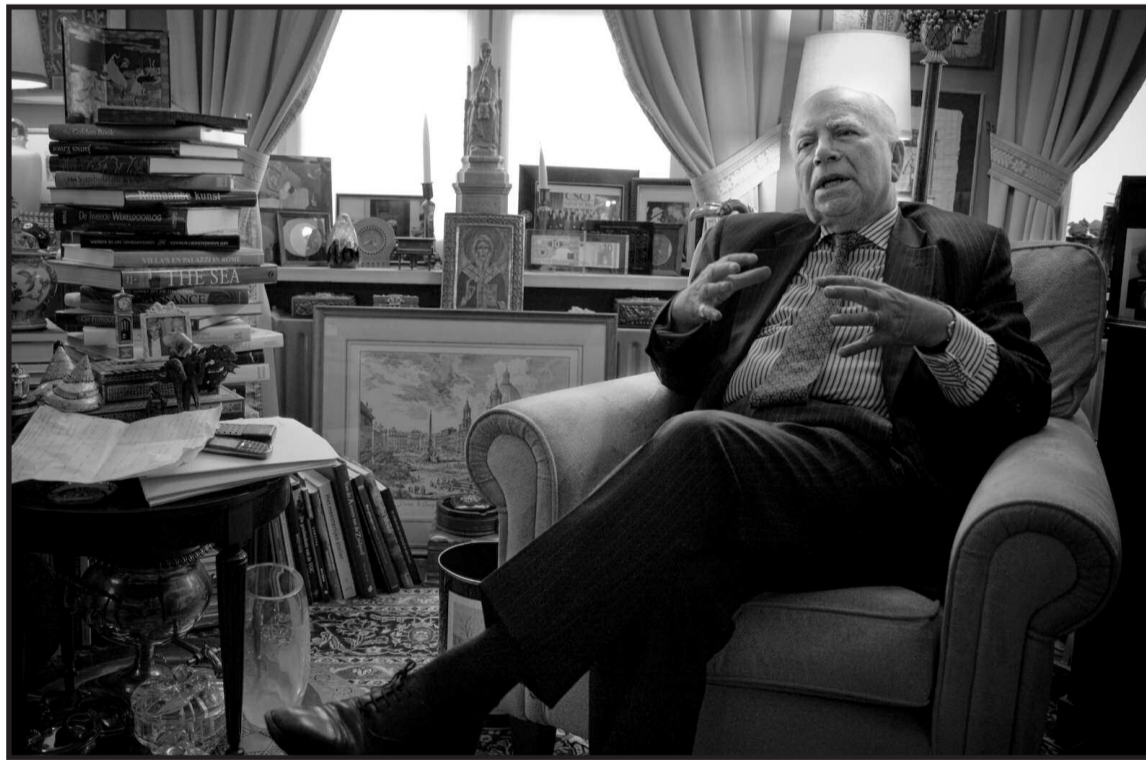
“Op een bepaalde leeftijd kan je alleen nog goede raad geven, want voor het slechte voorbeeld ben je te oud geworden.”

vermine!” Dat hebben we in Europa nog al gehoord! Als je de andere, gelijkwaardige mens, die wel ongelijk en verschillend is, mentaal degradeert tot *untermensch*, dan is alles mogelijk.»

«Dat is de absurde consequentie van de relativistische moraal of *Situationsethik*. Ethiek wordt ui-

ben je te oud geworden. (lacht) Ervaring is natuurlijk belangrijk in het leven: kunnen relativeren, overwegen dat een andersdenkende niet noodzakelijkerwijs een verkeerd denkende is. In deze tijd is het natuurlijk een zeker nadeel. De belasting van het leiderschap is fysisch heel erg zwaar: Letorme, Verhofstadt, Louis Michel, allemaal hebben ze eronder geleden. Toch moet ik u er aan herinneren dat de grootste staatslui van de laatste 50 jaar bijna allemaal ouderlingen waren. De Gaulle,

Mitterand, Churchill, Reagan, Adenauer. Elk van hen was 75 à 80 jaar toen ze aantraden, Churchill in volle oorlog dan nog! Algemene regels zijn er niet. Oudere mensen moeten misschien voorzichtiger zijn: niet te veel eten, weinig drinken, proberen te slapen waar het kan.»

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

waar, maar ik ben wel tegen een beleid waarbij eigenbelang triomfeert ten koste van anderen.»

«De splitsing van de sociale zekerheid is daar een voorbeeld van. In Vlaanderen bedraagt de armoedevoet 6%. Bij een splitsing van de sociale zekerheid zou dat dalen tot 4%. In Wallonië daarentegen is de

terraad gedetermineerd door omstandigheden, maar ik denk dat er algemene regels nodig zijn. De wereld kan maar worden behoeft van barbaren als er voldoende universele regels zijn. Waar haal je die vandaan en wat is daarvan de fundering? Vroeger was dat simpel, alles stond in de tien geboden. Zo eenvoudig is het niet natuurlijk. Dan heeft men alles geprobeerd vast te leggen in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, maar die tekst is niet los te denken van een christelijke waardeschaal. Dat voel je aan de zinnen die erin neergeschreven staan. Dus rijst de essentiële vraag: “Wat is de fundering van universele morele normen in de wereld?”»

Veto: *Uw leeftijd valt te vergelijken met die van McCain. Is dat voor het bestuur van een groot machtig land door de ervaring een pluspunt?*

Eyskens: «Op een bepaalde leeftijd kan je alleen nog goede raad geven, want voor het slechte voorbeeld

BRAINWASH

Veto: *Obama daarentegen profileert zich als jong en nog niet gebrainwashed. Is dat een voordeel of een nadeel?*

Eyskens: «In de huidige toestand in de VS kan dat in zijn voordeel spelen aangezien er toch een aanzienlijk anti-Bush-sentiment heerst. Hij is anderzijds wel senator, dus men kan niet zeggen dat hij geen ervaring heeft. Dat is een heel belangrijke functie, er zijn er maar 100 in een land van 300 miljoen inwoners! Senatoren hebben daar allemaal een klein ministerie, soms met wel 50 medewerkers. Hij vertoef dus wel al in die Washington-sfeer.»

«Obama is ook erg intelligent en opnieuw een redenaar. Hij is geen man die briefjes afleest die door een medewerker geschreven zijn, en een tekst ‘ontdekt’ op het ogenblik dat hij ze voorleest. Neen, we mogen ons verwachten aan eloquent vuurwerk. Hij zal proberen

om zijn *address speech*, zijn openingspeech als hij de eed aflegt op 20 januari, tot een kunstwerk te maken, een meesterwerk dat nadien geciteerd wordt in bloemlezingen van welsprekendheid, zoals de toespraken van Lincoln en Kennedy. Dat mag wel eens, de mensen optillen met retoriek.»

Veto: *Denkt u dat Obama echt iets zou kunnen veranderen, een andere profilering voor Amerika?*

Eyskens: «Ten eerste is er een grote paradox: Obama zal in grote mate verkozen worden dankzij de financiële crisis, maar de eerste jaren van zijn bewind zullen negatief overschaduwd worden, net door die crisis. Van zijn programma zal hij heel weinig kunnen verwezenlijken. Ten tweede, is het inderdaad mogelijk — met de terroristen kan je niet onderhandelen — maar je kan wel komen dat landen die nu verhulde sympathie voor de terroristen hebben naar het westen kantelen zoals Pakistan en Syrië. Als het niet meer van belang is om hand- en spandiensten aan terroristen te bieden, worden die terroristen geïsoleerd en krimpt dat kankergezwell. De aanpak van Palin die nu al met atoombommen staat te zwaaien, is uit den boze. Je moet natuurlijk eens met iets dreigen en eenzijdig ontwapenen tegen een dergelijke groepering gaat niet, maar de diplomatie blijft steeds voor 200 procent gelden.»

Veto: *U bent alvast overtuigd van Obama's overwinning?*

Eyskens: «Elke dag opnieuw denk ik eraan dat men hem misschien zou neerschieten. Als president is hij uiterst beschermd, maar nu staat hij dagelijks met een duidelijk zichtbaar wit hemd in de menigte. Het kan natuurlijk altijd dat hij een flater schiet die voldoende is om een hele campagne te kelderen, maar dat lijkt me onwaarschijnlijk.»

Veto: *U had het daarnet al even over de kredietcrisis. Wat moet er mondiaal gebeuren?*

Eyskens: «Ik hoop dat er inderdaad mondiaal iets gebeurt. We moeten komen tot een nieuw systeem van supervisie van de financiële instellingen, harmonisering van regels en normen en ook sancties. Het betekent het begin van een soort wereldregering. Een soort economische VN is echt nodig. Misschien heeft de crisis uiteindelijk ook een groot voordeel: veel meer samenwerking. In 1989 is het communisme ineengestort met de val van de muur. Nu stort het kapitalisme in. De twee grote traditionele ideologieën van de 19-20ste eeuw zijn kapot. We moeten naar een totaal ander politiek en financieel systeem.»

Veto: *Waar heeft de liberale ideologie tekort geschoten?*

Eyskens: «Het is vooral fout gelopen in de praktijk. Die crisis is het gevolg van een excessieve concurrentiedrang in een financiële wereld die één grote markt is geworden. Neem onze nabije banken: ING heeft filialen in 72 landen. Dat is een rijk waar de zon nooit onder gaat. Je moet een systeem uitwerken van externe competitie. Nu gaat men constant kredieten toestaan. De banken hebben te veel uitgeleend en men kon ze niet meer terugbetalen.»

“De twee grote traditionele ideologieën van de 19-20ste eeuw zijn kapot”

kent er nog de andere gemeenschappen? Ik wil niemand een steen toewerpen, maar dat is een deficit van de beschaving. Samenleven met Walen waar we al 2000 jaar mee op hetzelfde territorium leven is moeilijk. Hoe gaan we er dan ooit in slagen om dat te doen met Turken en Marokkanen? Men-

armoedevoet 9% en dat zou bij een splitsing stijgen tot 18%. Dat is het principe van de *zero sum game*, maar ik vind dat je dan een grens overschrijdt. We moeten zoeken naar *plus sum games*, winwinstuaties. Een winverliesituatie is politiek niet haalbaar, dan ben je oorlog aan het voeren. Dat is totaal on-

Bewoners van het ereschavot

Over vreugde en frustratie

De ronden zijn gelopen en de prijzen verdeeld. Het slagveld waarop achttien verschillende ploegen een vol etmaal het beste van zichzelf gaven toont alweer haar onschuldig gelaat. Materieel is er nog nauwelijks iets te merken van het grootste Leuvens sportevenement. Enkel de hoofden van enkele presides zitten nog vol van de geleverde prestaties.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Schorgeschreeuwd en moegefeest krijgen we Maarten Fontaine, pre-

ses van Apolloon, aan de lijn: "We mogen tevreden zijn over onze prestatie, er gaat nog een paar dagen gefeest worden." Voor grootste

concurrent VTK heeft Maarten niets dan lovende woorden: "We mogen blij zijn dat we zo'n concurrenten hebben, zonder hen zouden we een hoop minder rondjes lopen. Met VTK kunnen we volgend jaar naar de kaap van 1000 rondjes gaan. De derde plaats van Ekonomika vind ik ook erg terecht, ik had me eigenlijk al verwacht aan een strijd tussen Ekonomika en LBK.

Ik vind wel dat LBK moedig stand heeft gehouden.

Een telefoontje later krijgen we een minder euforische Jonas Boonen te horen, met VTK in zowat elke discipline op de tweede stek is de situatie ronduit frustrerend te noemen: "Vooral het feit dat zelfs de decaan van de Faculteit Beweging- en revalidatiewetenschappen ons 'de eeuwige tweede'

heeft genoemd steekt nogal hard."

"Langs de andere kant mogen we ons toch wel optrekken aan het feit dat we zo goed scoren op alle disciplines, maar ergens de eerste plaats bemachtigen was toch een grotere opsteker geweest." De les is volgens Jonas makkelijk te trekken: "We hadden te weinig lopers op woensdagmorgen, de nacht zijn we betrekkelijk goed doorgekomen. Het probleem is alleen dat teveel potentiële lopers denken dat ze niet snel genoeg zijn en dus niet mogen lopen. Dat is niet waar, we kunnen niet de hele dag teren op onze snelle lopers, we kunnen echt iedereen gebruiken."

VERLOREN

Even vreesde de primus inter pares van VTK zelfs voor de tweede plek: "Omdat we zagen dat de strijd was verloren gingen we steeds slechter lopen. Het was zelfs zo erg dat ik bijna begon te denken dat Ekonomika ons zou voorbijsteken. Hun derde plaats vind ik dus zeker terecht." De kaap van 1000 rondjes halen lijkt echter iets te hoog gegrepen: "We zijn nu eenmaal geen faculteit met topsporters, we moeten realistisch blijven"

Dat Apolloon en VTK de grootste prijzen zouden verdelen was geen grote verrassing, meer nog, als het van Steven Van Pee, preses van Ekonomika afhangt, zullen ze daar nog lang blijven: "We hadden onze zinnen gezet op de derde plaats. Dat is volgens mij ook de hoogst haalbare positie voor een faculteit die niet vol sporters zit en ook geen selecties wil maken in zijn lopers. We hebben onze ambities dan ook zo doorgecommuniceerd naar de lopers, en dan hebben we hen nog een aantal incentieven gegeven om effectief te komen lopen."

STANDJE

"Ik ben natuurlijk erg blij met onze derde plek en ik hoop dat het presidium van volgend jaar zijn best wil doen om die stek te behouden, maar hoger dan dit hoeven we echt niet te gaan." De keuze voor de derde plaats in de rangschikking was een bewuste keuze: "Vorig jaar hebben we al onze energie in het standje gestoken, nu hebben we dat gedaan in de campagne om lopers warm te maken. Uiteraard hebben we nog moeite gedaan om een mooi standje te hebben, maar dat was niet meer ons hoofddoel."

Een vervolgverhaal door Pieter Fannes

De uitslag

1. Apolloon	993
2. VTK	976
3. Ekonomika	924
4. LBK	913
5. Pedal	900
6. Medica	890
7. Atmosphere	855
8. Edustria	848
9. PPF	818
10. WINA	816
11. Politika	802
12. VRG	794
13. Letteren	771
14. Psych. & Crimen	765
15. CLE	755
16. Godspeed	749
17. OKER	651
18. Run For Specials	511

Aanstormend talent (3): Indian Summer

Akoestisch kippenvelmoment

Iemand Alex Callier gezien? Zijn zoektocht naar een vervangster voor de onlangs opgestapte Geike kan hij namelijk staken. Ondanks het feit dat Stubru-presentatrice Siska Schoeters haar al dan niet gemeente interesse voor deze vacature al liet blijken, wijzen wij graag in een andere richting. Gezocht en gevonden: Evelyn Wymeersch, zangeres bij het akoestische collectief Indian Summer.

PHILIP GALLASZ |

Enige overtuigingskracht is wel gevraagd. Gehuld in bescheidenheid verkiest ze langzaam door te groeien. "Ik denk dat Hooverphonic voor mij iets te ambitieus is. Het zou teveel van mij vragen. Daarenboven heeft Geike een veel groter

echter resoluut mijn voorkeur."

Er heerst een sterke verbondenheid binnen deze groep die gevormd werd naar aanleiding van het vorige interfacultair songfestival (IFS). "De twee gitaristen en ik hadden al eens gerepeteerd ergens op een zolder. Vanaf dat saxofonist, Reinout erbij kwam naar aanlei-

daagse bezetting van twee gitaren, een saxofoon en een fluit.

BLOTENVOETENFOLK

"Op onze Myspace omschrijven we ons genre als 'symfonische blotevoetenfolk'. We klinken akoestisch met wat folkinvloeden en gezien ik blootsvoets optreed past dat er wel bij. Tijdens optredens willen we een huiselijke sfeer creëren waarbij het publiek tegelijk kan wegdromen en verloren raken. We horen van veel mensen dat het kippenvel wel eens naar boven komt." Ongebreideld vertellen over je passie is één ding. Ze overdragen naar een publiek tijdens optredens een ander. De vraag is wat Indian Summer wil bereiken." We hebben niet de ambitie om wereldberoemd te worden, maar hopen samen enkele cd's te maken.

Optreden houdt ons wakker want het is aangenaam om te spelen in verschillende situaties en zalen. En verder dromen we van een theatertournee, al ligt dat al heel ver van ons verwijderd. In het hier en nu zijn we heel hard bezig met nieuwe nummers schrijven. In september en op het IFS hebben we studiotijd gewonnen. Ten laatste tegen februari willen we opnieuw optreden.

"Door een platenlabel zijn we nog niet gecontacteerd maar producer Geert 'Bootsie' Budts van DAAU, die ons op het IFS aan het werk, zag vond ons zeer aantrekkelijk klinken. Hoever dat contact reikt weten we niet maar hij zal bij de opnames aanwezig zijn. Hij wou met ons de studio induiken omdat we breekbaar en kwetsbaar klinken. Zo'n mooie motivatie en een hele eer." Die gevoeligheid is ook terug te vinden in de teksten. Alle vier de bandleiders zijn lid van de Evangelische kerk. Een intiem bidmoment voor elke repetitie is traditie. "We verwerken ons geloof wel in onze teksten maar in de bindteksten geven we geen boodschap door. In de songteksten zelf willen we zoveel mogelijk een levensvisie verwerken. We hopen dat de mensen er iets uit halen voor zichzelf en aan de houding waarmee wij door het leven gaan."

(FREDERIK HEREGODTS)

stembereik." Of ze dan ooit solo wil gaan vroegen wij ons af. "Misschien wel, maar Indian Summer zou ik niet kunnen opgeven. Als beide combineren mogelijk zou zijn wil ik solo wel een ander genre brengen. Als ik moet kiezen, geniet de band

ding van het IFS zijn we serieus begonnen." We zijn half en half klassiek geschoolde muzikanten. Gitaristen, Thomas en Stefan, hebben net zoals mij muziekschool gedaan. Wat ons onderscheidt met andere akoestische bands is onze niet alle-

Onder de Toga (5) Jan Baetens (Cult. Studies)

Van niets bang of vies

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer Veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan ver voeren. Deze week vertelt professor Jan Baetens over zijn brede kijk op cultuur, over basketbal, George Brassens en literatuur

TOM DEMEYER |

Jan Baetens: «Ik heb eigenlijk leren lezen met strips. Enigszins overdreven gesteld kan ik zeggen dat ik tot mijn vijftiende, zestiende niets anders las dan strips. Ik heb daar heel wat aan te danken omdat ik vind dat een goed boek nog altijd dezelfde passie moet opwekken als die ik voelde toen ik als kind en adolescent strips verslond. Het idee van leesplezier is voor mij dan ook enorm belangrijk. Ik kan me niet bezighouden met dingen waar ik niet in opga.»

Veto: Kunt u dan nog van een boek genieten zonder te denken aan de analyse?

Baetens: «De analyse versterkt alleen maar het plezier. Ik analyseer niet enkel voor het plezier, maar ook om te zien hoe dingen in elkaar steken. Dat geeft mij een soort nieuw plezier wat even sterk en even krachtig is als een naïeve eerste lectuur.»

Veto: U schrijft zelf ook poëzie, heeft uw academische achtergrond invloed op uw eigen gedichten?

Baetens: «Het is natuurlijk evident dat dat meespeelt. Ik verdedig echter een meer formalistisch, onpersoonlijke manier van schrijven. Wat niet wil zeggen dat er geen subjectiviteit inziet: ik schrijf nooit direct over mezelf. Ik ben echter tegen een type literatuur dat vol allusie zit en

waarbij de auteur wil tonen hoe slim hij wel is. Je draagt natuurlijk al die bagage wel mee, al is het maar omdat je probeert minstens even goed te doen als de mensen die je bewondert.»

Veto: Met welke vormen van cultuur bent u nog bezig?

Baetens: «Ik ben een groot voorstander van maximale diversiteit. Ik ben graag met van alles en nog wat bezig, zowel hoge als lage cultuur. Ook mijn muzieksmaak is eerder laag te noemen. Ik ben zeker geen grote liefhebber van klassieke muziek, zoals iedereen ben ik wat blijven hangen in mijn jonge jaren. Zo ben ik een grote fan van The Doors maar ook het meer intieme literaire chanson zoals dat van George Brassens. Ik hou bijvoorbeeld absoluut niet van Jacques Brel, die zingt teveel vanuit zijn buik en niet vanuit zijn hoofd. Hij is te weinig cerebraal, te veel pathos en tremolo's. Het zijn grote gebaren waar ik absoluut niet

Filmfirmament

Hunger

Een Ierse film draaien die Hunger heet maar niet over de aardappelhongersnood gaat? Faut le faire! Steve McQueen geraakt er mee weg. Nee, niet die Steve McQueen. Door alle muziek te schrappen en te werken met afstandelijke, kille shots bereikt Hunger een akelig realistische transparantie waarin het verhaal zich ten volle kan ontwikkelen.

GEERT JANSSEN |

Dat verhaal begint als een diepgravende schets van een psychologische oorlog in een Noord-Ierse gevangenis anno Domini 1981. IRA-gevangenen en bewakers maken elkaar het leven zo zuur mogelijk. Dialogen zijn er amper. Een paar oertrage scènes tonen irritant oprecht hoe saai het leven in een gevangenis kan zijn.

McQueen trapt gelukkig niet in de val een kant te kiezen. De gevangenen worden getoond als jonge idealisten, de bewakers als mensen. Mensen die 's morgens genieten van een bord spek en eieren. Mensen die hun leven riskeren. Mensen die in tranen uitbarsten als een vergeldingsactie ontspoot in geweld.

Wanneer in de gevangenis met veel moeite het status quo hersteld wordt, dreigt de film stil te vallen. In gedachten formuleerden wij reeds een conclusie over op onze honger blijven zitten. Dat zou een ronduit fout oordeel zijn en een ronduit crappy jeu de mots.

GRUWEL

Een IRA-leider voelt zich verraden door de leiders buiten de gevan-

genis. Hij wil alles terug in gang schoppen via een massale hongerstaking. In een lange, krachtige, geladen scène bespreekt hij zijn plannen met een priester. De naam van de leider valt: Bobby Sands. Bij ons ging spontaan een klein dozijn belletjes rinkelen. Hunger is een waargebeurd verhaal.

De rest van de film focust op het aftakelingsproces van Sands tot de dood er na zesentwintig dagen op volgt. Met verve weet McQueen hier de sentimentaliteit te ontwijken. Wat echter niet wil zeggen dat hij de kijker niet kan raken. Tot drie keer toe moesten wij de ogen afwenden van de gruwel op het scherm. Bovendien weten wij voor eens en voor altijd wat doorligwonden precies zijn.

In dit tweede deel van de film wordt er stilistisch al wat breder gekleurd. Sobere doch functionele flashbacks naar Sands' jeugd ondersteunen de hongerstaking. De confrontatie tussen een verzwakte Sands en zijn rozenkrans biddende moeder is ijzersterk en aangrijpend.

Hunger is een goede film. Door te kiezen voor minder bekende acteurs versmelt McQueen de spelers met de personages wat de geloofwaardigheid ten goede komt. Tweemaal wordt een stuk speech van 'het Metalen Mokkel' Thatcher gebruikt, wat in de kaart van diezelfde geloofwaardigheid speelt.

Helaas is de hele Noord-Ierse kwestie cinematografisch al wat uitgemolken. U heeft Patriot Games, In The Name Of The Father en Michael Collins al achter de kiezen en hunkert naar meer? In dat geval raden we Hunger aan zolang u een sterke maag heeft. U leert bovendien een paar trucjes die van pas komen zodra u in de cel belandt.

Steekkaart

Regie: Steve McQueen
Cast: Michael Fassbinder, Liam Cunningham
Duur: 90 min.
Release: 12/11/2008
Kort: Bobby bijt in het zand.

studio
LEUVEN

voor ben. Binnen culturele studies verdedig ik een visie die veel breder gaat dan kunst. Ik ben dus met vanalles bezig en ik ben van niets vies en van niets bang.»

«Ik heb een dichtbundel geschreven over basket, een sport waar ik een grote fan van ben. Als dichter kijk je dan naar basketbal en probeert te schrijven al basketend. Je probeert een soort ritme te vinden dat overeen komt met bepaalde dingen die je beleeft. De kernidee is dan ook de beleving, een concept van een zekere John Dewey, hij is de auteur van Art as Experience, een boek dat mij erg

geïnspireerd heeft. Ik herinner me vaak nog heel precies wat ik aan het doen was toen ik een boek las dat mij raakte. Een beetje zoals 9/11 maar dan minder traumatisch.»

«Ik ben echter geen voorstander van hybridisering, wel van het met elkaar in verband brengen van dingen die eigenlijk heel specifiek moeten blijven. Ik beweer niet dat iemand beter basket zal spelen omdat hij een boek leest. Voor mezelf zie ik die dingen eerder als een holistische benadering van cultuur. Dit is geen vermenging van van alles en nog wat, want daar heeft niemand iets aan.»

(CHRISTOPH MEERSEN)

Theater Antigone betovert met 'Hola Que Tal'

"Ik moet al sinds mijn vijfde op hakken lopen"

De afgelopen jaren leken sommige toneelstukken wel verward in een bizarre wedstrijd. Wie maakt het moeilijkste, meest onbegrijpelijkste theater? Welk toneelstuk choqueert het meest? Wie verkondigt de grootste onzin? Peter Monsaert en Jan Sobrie doen met 'Hola Que Tal' niet mee aan die onzinwedloop. Afgelopen donderdag verrasten ze de Leuvense toeschouwer met fijne humor, een prachtig decor en een stuk dat de naam 'theater' op-nieuw waard is.

JEROEN DEBLAERE & TOM DEMEYER |

Het verhaal dat de acteurs brengen is vrij eenvoudig. Dimitri (Monsaert), een toekomstloze jongeman waar niemand van houdt, wordt uit een diep dal gehaald door Marnix (Sobrie). Hij ziet in Dimi een beloftevolle travestiet. Samen worden ze een fantastisch duo in de evenementensector. Al snel blijkt dat de relatie tussen Marnix en Dimi complex is: zonder Marnix is Dimitri niet de succesvolle travestiet, maar Marnix heeft Dimi evenzeer nodig om zin te geven aan zijn leven. Daarbij komt nog eens de latente spanning tussen beide personages; een spanning tussen vriendschap en liefde. Wanneer Dimi echter verliefd wordt op een paaldanser (Chun-Hee Lommelen) en zich losmaakt van Marnix, komt de dramatiek van het stuk in een stroomversnelling.

SLANG

Het toneelstuk is vooral memorabel

door de absolute klasse in de uitvoering. Zonder overdrijven kan je stellen dat elke scène een nieuwe verrassing met zich meebrengt. Zo is het decor van een ongekende schoonheid. Vormgever Giovanni Vanhoenacker leefde zich helemaal uit en creëerde een prachtige set. De attributen zijn verrassend in hun multifunctionaliteit en de kers op de taart is een soort fonkelend, halfdoorzichtig gordijn, opgesteld in het midden van het podium.

Wat 'Hola Que Tal' zo goed maakt, is vakmanschap, *métier*. Monsaert en Sobrie weten wat acteren is. Ze zetten elk op hun manier een sterke acteerprestatie neer. Sobrie vertolkt Marnix met brio. Met de nodige neurotische ticjes presenteert hij een personage dat gewrongen zit tussen zijn gevoelens en verlangens. Monsaert durft dan weer op een doorbuigende tafel de gekste dansbewegingen te maken — "Doe eens uw slang, Dimi". Op hoge hakken van een showtrap komen, zich helemaal uitkleden op het podium. Monsaert kent geen gêne.

Alsof dat alles nog niet genoeg is, is de belangrijkste kwaliteit van het stuk misschien wel humor. Peter Monsaert heeft het talent om een zaal vlot aan het lachen te krijgen. Met gevoel voor dosering kruiden beide acteurs het toneelstuk met grappige opmerkingen, bewegingen of scènes, zonder de dramatiek te ondermijnen.

De kwaliteit van 'Hola Que Tal' zit dus zeker niet in het moeilijke of verrassende verhaal. Integendeel, de plot is eenvoudig, zonder franjes, misschien zelfs voorspelbaar. Het is echter de uitvoering, de vakkennis van beide acteurs en de humor die het stuk tot een hoog niveau tillen. Zoals een turner niet per se de oefening met de hoogste moeilijkheidsgraad moet uitvoeren om Olympisch kampioen te worden, zo bracht Theater Antigone met 'Hola Que Tal' een eenvoudig verhaal naar een hogere dimensie.

Veto: *Jullie schreven dit toneelstuk samen. Waar hebben jullie inspiratie gevonden?*

Jan Sobrie: «Dat was in een travestietenbar. Het was een optreden in een klein zaalke in Ledeberg, bijna in de huiskamer bij iemand thuis. Het publiek bestond voornamelijk uit de familie van die travestieten. Dat vonden wij echt een heel bizarre situatie. Vooral dat idee van de travestiet die op het podium zo groot is, maar als ze zich ont-

(FREDERIK HERREGODTS)

schminken en als man terugkomen, dan klappen ze to; gelijk Dimi een beetje. Dan denk je: "Ja, da's echt een uitlaatklep voor die gasten."»

Veto: *Een travestiet loopt uiteraard op hoge hakken. Had u daar ervaring mee?*

Peter Monsaert: «Ja, van mijn ouders moet ik al sinds mijn vijfde op hakken lopen. (lacht) Neen, ik heb dat moeten leren, maar dat is niet zo moeilijk. Het is ook niet dat ik dat zo elegant doe, denk ik.»

Veto: *Als Dimi doet u geweldige dansbewegingen. Heeft u daar dansles voor moeten volgen?*

Sobrie: «Hij is nen ongelooftijken danser, echt waar.»

Monsaert: «Vaak is het iets anders, ik probeer elke avond iets nieuws te doen, te improviseren. Om het een

beetje spannend te houden.»

Veto: *Hebben jullie er rekening mee gehouden dat dit stuk ook voor schoolvoorstellingen bedoeld is?*

Sobrie: «Eigenlijk is het geen jeugdvoorstelling. Leerlingen uit het vijfde en zesde middelbaar vind ik al evenwaardig aan volwassenen. Wat wel zo is, is dat er anders gereageerd wordt als Peter tijdens een schoolvoorstelling zijn broek afsteekt. Maar we doen dat ook niet meer é.»

Monsaert: «Nee, ik doe mijn broek niet meer af. Nee, je krijgt twee minuten lach en daarna is alle dramatiek gewoon gesmoord in een slappe lach, als ge uw gat laat zien.»

De Schedelgeboorten

"We willen zelfs al niet meer op tv"

In de Minnepoort van Leuven zijn ze juist gepasseerd, maar in uw thuisstad of -dorp kan je hen misschien nog aan het werk zien: de Schedelgeboorten. Na vijftien jaar zijn ze 'Beter dan tevoren' — of zo noemt hun show toch. Het is een unieke mix van grappen, grollen en kleinkunst.

ERIC LAUREYS & BO VANLUCHENE |

Rik Tans en Wouter Van Lierde vormen de kern van de groep. Tijdens het interview kijken de twee Schedels elkaar voortdurend aan, om bevestiging vragend. Het is een team.

Wouter Van Lierde: «Een schedelgeboorte is een ander woord voor een normale bevalling — het omgekeerde van een stuitligging. Het is de meest banale manier om ter wereld te komen.»

Veto: *Jullie treden op in heel Vlaanderen. Merken jullie dat het publiek anders is in pakweg Antwerpen dan in West-Vlaanderen?*

Rik Tans: «Er zijn inderdaad bepaalde streken waar ze stiller zijn of juist hartelijker lachen. In Limburg is het altijd tof.»

Van Lierde: «Wanneer je op een plek speelt waar je al vaker passeerde, is het makkelijker dan wanneer je er voor de eerste keer komt. Het publiek heeft altijd een soort gewenningsperiode nodig. Aanvankelijk zitten ze zich nog wat af te vragen of we dat allemaal wel menen.»

TABOES

Veto: *Tegenwoordig schrijven jullie teksten die ons doen afvragen: wat is er mis met getrouwd zijn?*

Tans: «Is dat waar?»

Van Lierde: «Ja, toch altijd hé. Het hoeft niet per se een huwelijk te zijn. Je kan eeuwig blijven zingen over wat er allemaal misgaat in relaties.»

Tans: «De helft van je dagdagelijk-

se problemen hebben daar iets mee te maken. Het gaat niet zozeer over trouwen dan wel over samen moeten leven.»

Van Lierde: «Wij komen goed overeen.»

Tans: «Ah ja. 'Jij ruimt de keuken op en ik dweil?' (lacht) Verder ken ik het al niet meer.»

Veto: *Zijn er nog taboes in de humor? Kan je bijvoorbeeld met zaken als AIDS lachen?*

Van Lierde: «We zijn daar helemaal niet mee bezig. Het is vaak een

de ellende van het bestaan, maar je wordt er heel vrolijk van. Het zijn altijd kleine liedjes over kleine situaties, maar toch denk ik elke keer: als je daar even bij stilstaat, is het evengoed allemaal heel erg.»

Veto: *Er is nog nooit iemand beleedigd weggegaan uit de zaal?*

Van Lierde: «Er gaan altijd mensen weg, maar dat is om te pissen of

(STEPHANIE VERBECKE)

Van Lierde: «Wij maken soms ook ruzie. Dan zijn we net een koppel dat al vijftien jaar getrouwd is.»

Veto: *Schrijven jullie soms stiekem liedjes over elkaar?*

Tans: «Nee.»

Van Lierde: «Ja. (hilariteit)»

Tans: «Zeg nu een goed nummer hé man!»

kwestie van goede smaak.»

Tans: «Eigenlijk zingen we heel letterlijk over AIDS in één van onze nummers: *Seropositieveling, eens was jij mijn lieveling*. Is dat dan grappen maken over AIDS? We doen dat niet om te shockeren. Het is soms zelfs zalvend.»

Van Lierde: «We hebben het over

zo (lacht). We hebben ons publiek door de jaren heen natuurlijk ook geselecteerd. Wie ons niet goed vindt, komt simpelweg niet meer terug. Nu komen er gek genoeg heel wat mensen voor het eerst kijken. Ze waren dat altijd van plan geweest en ze maken er werk van nu we vijftien jaar bestaan.»

GROUPIES

Veto: *Misschien komt het door een recent televisieoptreden?*

Van Lierde: «Nee, we komen nooit op tv.»

Tans: «Door mond-aan-mondreclame zijn we door de jaren heen veel gegroeid. Eigenlijk moeten we zeggen: 'Awel, we willen zelfs al niet meer op tv' (lacht). Dat heeft wel tijd nodig gehad. In onze begintijden speelden we ooit eens voor maar vijf man. Er stonden evenveel mensen op het podium als er in de zaal waren.»

Van Lierde: «Dat waren mijn moeder, Rik z'n moeder en de vriendinnen. Door jarenlang in cafés, op feestjes en voor bedrijven te spelen, kregen we de stiel onder de knie.»

Veto: *Hoe ziet jullie ideale groupie eruit?*

Van Lierde: «Daar hebben we weinig last van. Vooral Danny (*percussionist en vaste Schedel, red.*) vindt dat jammer. Er komen veel dames van middelbare leeftijd.»

Tans: «Groupies, dat hebben we nog maar één keer meegemaakt.»

Van Lierde: «Ja, met twee Nederlandse vrouwen, maar die waren zo tot als een deur. En ze kwamen vooral voor jou. We speelden tien dagen op de Gentse feesten en de laatste zeven dagen waren ze er elke keer. Daarna zijn ze nog komen kijken wanneer we op tournee gingen.»

Tans: «Dan zagen we hen zitten. Dat was toch een beetje creepy (lacht). Ze waren bovendien heel verlegen. Ik heb toen één keer een gesprek met hen gehad en daarna zijn ze niet meer teruggekomen.»

Van Lierde: «Dat wist ik niet. (lacht)»

KULEUGEN

Maandag 27 oktober 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 6 — www.kuleugen.be

Politieagent Paul — het Boetebeest — Paulussen

Beste student, het politiereglement staat vol vergeten regeltjes die overal te lande reeds vergeten zijn of door de vingers worden gezien, en dit om het leven van de medemens er niet nog lastiger op te maken. In Leuven zal ik me inzetten als een ware Don Quichote om deze vergetelheden uit de vergetelheid te halen. Wekelijks zal ik me toespitsen op een specifiek vergrijp en het via deze weg aan u mededelen.

Deze week focus ik op: oversteken naast het zebrapad!
Deze grap kost u €50. Tot boetens!

Politie: overdrijven door dummies

De repressie van de Leuvense politie is al jaren een bekend feit. Ze heerst met harde hand, tucht en gezag is haar levensmotto. Er is echter al een tijdje een vuiltje aan de lucht.

Dit alles kwam enkele weken geleden al aan het licht met de problematiek van de opleiding. Jonge agenten waren niet meer in staat om een deftig PV op te stellen en zouden zelf het reglement niet voldoende kennen. Enkele grepen uit de boetes doen ook hier het ergste vermoeden: "reet met de fiets zonder licht", "wandelde tegen richting in de Tiensestraat", "XXXXXX hadt te snel gefiedst".

Om haar gezag te waarborgen, treedt de politie op als een blinde meute bloedhonden: ieder vergrijp wordt streng gesanctioneerd. Moord of in tegenrichting fietsen, in Leuven ben je verzekerd van een even harde aanpak waar geen plaats is voor discussie of intellectuele input

die uitnodigt tot inzicht.

ALCOHOL

Eén van de nieuwe regels waar de politie streng op toeziet, is het openbaar bezit van alcohol. Zo mag je niet met een biertje of fles wijn op straat staan, tenzij u er €50 voor vijl hebt. Echter ook de farmaceutische sector is hier het slachtoffer van. Ze zagen hun omzet uit ontsmettingsmiddelen op basis van alcohol of pure alcohol voor medisch en chemisch gebruik halveren. De politie maakt immers deze mierenneukende redenering: alcohol is alcohol, punt uit.

Net zoals ze plaatsvatten in de Tiensestraat om de in tegenrichting rijdende student te klissen, zo hebben ze nu ook strategische punten bezet in de buurt van apotheken en laboratoria.

OPLOSSING

"De wet is de wet en discussie is voor janetten en ik kan meestal toch niet volgen," vertelt een

jonge agent ook. Student landbouwkunde Stef Denaer heeft naar eigen zeggen de oplossing gevonden. Stef: "Je moet hun domheid en strikte aanpak tegen hen uitspelen door ze te combineren. Ik probeer zoveel mogelijk regels tesamen te overtreden. Tegen de richting rijden zonder licht, in tegenrichting, met een pint in de hand, zonder broek, met iemand achterop met als bestemming een verkeerd geparkeerde auto op een gehandicaptenplaats zonder ticketje, het gaat al die jongens de pet/keppie te boven. Ze zijn zo overdonderd dat ze van hun sokken worden geblazen en de rekening niet meer kunnen maken. Rekenen met 50 en 75 en 150 is niet hun sterkste punt." De jongen is naar eigen zeggen nog nooit beboet ondanks zijn vergrijpen.

Of dit ook voor andere studenten met een lager lefgozergehalte een oplossing is, moet nog blijken. Tart het gezag en vraag om uitleg. Dat doe je bij je echte vrienden toch ook?

K.U.Leuven ziet het grasgroen

Opnieuw opschudding op de 24 urenloop dit jaar. De locationele wijzigingen van de facultaire standen hebben immers een beschamelijk punt in het beleid van de K.U.Leuven blootgelegd. Uiterlijke schijn boven welzijn, lijkt de nieuwe leuze.

VAN ONZE REDACTEUR GERALD HOLLEBECKERS

De verplaatsing van in en op de piste naar naast en rond de piste werd twee jaren geleden erg mooi gekaderd, maar na wat reflectie kwamen deze reporters tot een onthutsend besluit. In samenwerking met de dokters en ergotherapeuten van dienst stelden we een ongelooflijke stijging vast van het aantal blessures en kwetsuren. Dokter Deryckere vertelt: "Het is een werkelijke schande. De K.U.Leuven investeerde miljoenen in een infrastructuur om vervolgens haar eigen studenten het gebruik te ontzeggen. Lopen op een piste is veel veiliger dan op dat asfalten wegje ernaast. En dat allemaal voor wat gras." Ook bij de mensen van de groendienst horen we beklag: "Voor ons is alle gras kunst, niet alleen kunstgras." Bij de bevoegde instanties kregen we amper reactie, de verplaatsing werd immers ook goedgekeurd door LOKO en de K.U.Leuven wast zijn handen in onschuld.

!!!Waarschuwing voor den student!!!

*Beschte studenten,
Daar den klok van den nacht van zaterdag op zondag één uur is voortgedraaid, moet u het volgende halve jaar overal één uur te vroeg aankomen, op voorwaarde dat u uw klok niet aanpast aan de nieuwe regelink. Indien u dat wel doet, dan verandert er uiteraard helemaal niets. Aan u de keuze, beschte student.*

Fata Morgana terug met wintereditie!

Burgemeester Louis Tobback daagt Leuven uit:

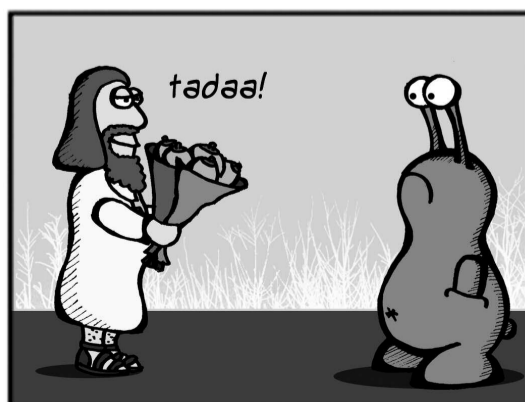
- 1) Sorteert je PMD één week juist
- 2) Eet een lekkere maaltijd in Alma
- 3) Koop een boek in Acco in minder dan vijf minuten
- 4) Voetbal eens met een voetbal en niet met vuilniszakken
- 5) Laat LOKO efficiënt vergaderen

Zoekertjes

*** Campus Kortrijk zkt Limburgers ***
Martine Tanghe zkt gebruikers v/h
Algemeen Nederlands *** Mark Peeters zkt bewijzen ***
Studio's zken
geldschietters, en snel *** HoRe zkt slaap ***
Eindredacteur zkt stressbal ***
SV Roeselare zkt goalgetter *** Voorzitter StAL zkt
adellijke benoeming ***
Voorzitter LOKO zkt zijn naam op dese pagina...
Teveergeefs? ***

6 jaar Freddy

door Sh3L14C

Cartoonbundel te koop in Het Besloten land, Parijsstraat

www.shellac.be

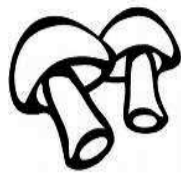
Menu van de week

in Alma 1-2-3

28 - 31 oktober 2008

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

dinsdag

Hamburger met ketchupsaus en slaatje	2,60
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprikamengeling 	3,90
Kipkroketten met sweet thai saus en gefruite Chinese kool	4,50
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4,50
Zalmforefilet met mousselinesaus en juliennegroenten	4,90

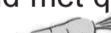
woensdag

Braadworst met rode kool A3	2,60
Vegetarische loempia met Indische saus en gewokte groenten A1+A2 	3,40
Cannelloni	4,50
Spaghetti bolognese	2,60/3,00
Lamssteak met tijmsaus en wortelblokjes	4,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	4,50

donderdag

Kalkoensteak met Provençalse saus	2,60
Kalkoenlapje met jagersaus en broccoli	3,90
Koninginnenhapje	3,40
Varkensgebraad met archiducsous en oventomaat	4,50
Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree 	4,90

vrijdag

Romig varkensblanquette met champignons	2,60
Paprika gevuld met quornbolognese en Napolitaanse puree A1+A3 	3,90
Rundsbrochette met ui en paprika, flageoletbonen en saffraanrijst	4,50

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

Maak gratis kennis met MO*

Wil u ook weten waar het in de wereld werkelijk om draait?

Vraag dan een gratis nummer aan van MO* via promotie@mo.be of 02 536 19 77

MO*

* MONDIAAL MAGAZINE

UW MAANDELIJKS MONDIAAL MAGAZINE

www.MO.be

(advertentie)

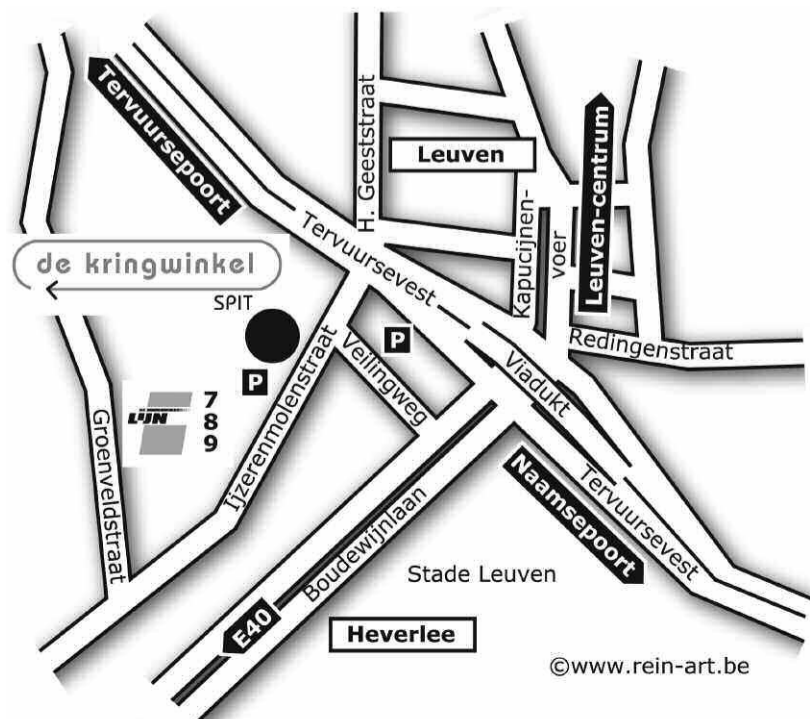
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 6
Maandag - 27 oktober 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ken 'Hugo Clown' Lamberts

Redactiesecretaris & V.U.:
Christoph 'Jim Morrison' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:
Ruben 'Pipo' Bruynooghe, Maud 'Bassie' Oeyen, Christine 'Michiel Hendrickx' Laureys, Eric 'LOKO' Laureys & Roel 'Bolly' Moeurs

Medewerkers deze week:
Pieterjan 'Arlecchino' Bonne, Liesbet 'Mimi' Coolen, Jurgen 'Hofnar' D' Ours, Jeroen 'Charlie Chaplin' Deblaere, Tom 'Bert Banaan' Demeyer, Lisa 'Pierrot' Develtere, Elisabeth 'Bavo Claes' De Schutter, Jonas 'Alberto' Donvil, Philip 'Sinterklaas' Gallasz, Maarten 'Marc Vervenne' Goethals, Sebastiaan 'die clown van de Bart S.' Holsslag, Geert 'The Joker' Janssen, Frederik 'Ronald McDonald' Herregodts, Herlinde 'Jokke' Hiele, Michiel 'Pico' Leen, Ward 'KliniClown' Neyrinck, Ide 'Boso' Smets, Andrew 'Krusty' Snowball, Kris 'It' Vanelderen, Kim 'Bumba' Vandepierre, Bo 'Bobo' Vanluchene, Stephanie 'Jester' Verbeke & Ruben 'Papa Chico' Vermeersch

Cartoons:
Negu, Fannes & Sh3Ll4C

DTP:
Ken Lamberts, Christine Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs, Maud Oeyen

Eindredactie:
Roel Moeurs & Kristof Muylaert

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (journalisten, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Erratum

Professor Ching Lin Pang, die vorige week in *veto* werd geïnterviewd naar aanleiding van het artikel over China, is in tegenstelling tot wat werd bericht geen sinologe, maar een antropologe, verbonden aan het IMMRC (Interculturalisme, Migratie en Minderhedenbeleid)

Cultuurkalender

MUZIEK
Indian Jewelry
Dinsdag 28/10 om 21u in het STUKcafé (www.stuk.be)

Winterslag
Woensdag 29/10 om 22.30u in het STUKcafé (www.stuk.be)
NOVECENTO met muziek van de 20ste eeuw

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant Slotconcert met Ensemble Intercontemporain o.l.v. Clement Power; mezzo Hilary Summers

Woensdag 29/10 om 20.30u in de Grote Aula van het MTC
Marcos Valle feat. Wanda Sá & dj Lieven Verstraete

Donderdag 30/10 om 20u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Metalloween
Zaterdag 01/11 om 16u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Der Tod und das Mädchen — E. Gäbele & Ensemble Piacevole
Zaterdag 01/11 om 17u in Abdijkerk Keizersberg (www.30cc.be)

STUK PLAYGROUND
Rollen / Rolling — Michiel Alberts
Vrijdag 31/10 van 20u tot 23u op het STUK binnenplein

Playing Ensemble Again and Again — Ivana Müller
Vrijdag 31/10 en zaterdag 1/11 om 20.30u in de STUK Soetezaal

The Scavenger's Daughters — Orla Barry
Vrijdag 31/10 om 22u en zondag 2/11 om 19.30u in de STUK Studio

Notthing is Importantt — DD Dorvillier / Human Future Dance Corps

Zondag 2/11 om 20.30u en maandag 3/11 om 20u en 22u in STUK Labozaal

Figures of Speech #2 — Falke Pisano
Zondag 2/11 om 20.30u in het STUK auditorium

THEATER
Namaals — 't Arsenaal
Intieme monoloog van Tuur De Weert
Donderdag 30/10 om 20u in de Molens van Orshoven (www.braakland.be)
Saison 1 épisode 2 — Grand Magasin / Bettina Atala
Maandag 3/11 en dinsdag 4/11 om 20.30u in de STUK Soetezaal

EXPO
Malleus Rock Poster Expo
Van 18 oktober tot en met 6 november in de Foyer van Het Depot

Ook een leuke culturele activiteit? Laat het ons weten op cultuur@veto.be

Cultuurkalender

ITF IS DOOD, LEVE ITF
De vijfde editie van het Interfacultair TheaterFestival zal georganiseerd worden door LOKO Cultuur. Het theaterfestival brengt elk jaar verschillende faculteitskringen samen om hun toneelproductie te tonen aan het publiek en te laten evalueren door een professionele jury. Vorig jaar ontstond er echter onenigheid tussen de overkoepelende kringorganisatie en de oorspronkelijke ploeg van enkele vrijwilligers. Dit heeft ertoe geleid dat LOKO dit jaar de organisatie van het ITF volledig voor zijn rekening zal nemen.

POST UIT DE TOEKOMST
In het kader van het Playgroundfestival van STUK werden overall in de Leuvense binnenstad postkaartjes verspreid met daarop foto's van verschillende alledaagse tafereel en een tijdstip op een welbepaalde datum in de toekomst. Wie op dat tijdstip de bewuste plek opzoekt (onder andere het Ladeuzeplein, het stadhuis of Alma 2), zal voor verrassingen komen te staan. Zo is het bijvoorbeeld op 31 oktober om 12.12u vrijdagmarkt. Voor de avondlijke Alma-scène zal het daglicht dat op de postkaart te

Minisudoku

		2		6		3		
			4		2			
9								8
	9		3		8		4	
		1				2		
	7		5		9		1	
3								6
			7		3			
		9		5		4		

Oplossing

9	6	5	4	2	1	7	3	8
4	3	8	5	7	9	1	2	6
1	2	7	6	3	8	9	4	5
8	9	6	7	4	3	5	1	2
7	5	4	2	1	6	3	8	9
2	1	3	9	8	5	6	7	4
6	8	1	3	5	4	2	9	7
3	7	9	8	6	2	4	5	1
5	4	2	1	9	7	8	6	3

Gastprogramma

advertentie u aangeboden door StAL

Medebestuur is een ernstig topic!!!

LOKO.be

I'm Loving It!

Mailen voor de tickets van *American Election Night* kan naar: traktatie@veto.be Meer info over dit evenement lees je volgende week in veto.

Cultuurkalender

zien is op wonderlijke wijze gesimuleerd moeten worden.

Postcards from the future (C&H): van 31 oktober tot en met 7 november, verspreid over de binnenstad. Meer info op www.stuk.be.

SPREKENDE EZELS GEZOCHT
De Spreekende Ezels, een Leuvense vrij podium voor jonge dichters, muzikanten, stand-uppers en dergelijke, is op zoek naar durvers die op een podium willen kruipen. "Men krijgt een kwartier: alles kan en ook naakt," aldus de organisatoren. De Spreekende Ezels is een project van Artforum vzw in samenwerking met het Antwerpse Stichting Zondag! en is bedoeld om mensen te overhalen hun kunsten te tonen. De eerste editie vindt plaats op maandag 24 november in café De Metafoor (Parijsstraat 34). De toegang is gratis.

Info op www.artforumvzw.be; mailen naar leven@artforumvzw.be.

(MO)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Tussentaal als norm?

Op de diverse zenders en radiostations van de Vlaamse Radio- en Televisie (VRT) werd vorige week extra aandacht besteed aan alle facetten van de Nederlandse taal. Hoogtijd voor een gesprek met de verpersoonlijking van het algemeen Nederlands: VRT-nieuwsanker Martine Tanghe.

TOM DEMEYER & MAUD OEYEN |

Martine Tanghe: «Ach, ik weet niet of mijn Nederlands zo voorbeeldig is. Ik spreek zoals ik spreek en vind dat heel gewoon. Het is niet zo dat ik altijd algemeen Nederlands heb gesproken. Van nature uit ben ik een dialectspreker. Mijn moedertaal is het Oost-Vlaams, meer bepaald de taal van Bellem, een deelgemeente van Aalter. Met mijn ouders heb ik altijd dat dialect gesproken.»

«Toen ik klein was, zijn mijn ouders verhuisd naar West-Vlaanderen. Omdat de andere kinderen mij niet begrepen, heb ik daar op school het West-Vlaams geleerd. Op mijn twaalfde sprak ik dus al twee verschillende talen. Veel mensen vonden het vreemd dat ik mij nooit vergiste, hoe ik altijd feilloos overstapte van het ene dialect naar het andere. Als ik met mijn moeder sprak in het bijzijn van de buurvrouw, dan sprak ik Oost-Vlaams tegen mijn moeder en West-Vlaams tegen de buurvrouw. Ik moet eerlijk bekennen dat ik dat West-Vlaams nooit echt goed gesproken heb, ik heb dat aangeleerd. Dat heb ik nooit als mijn moedertaal beschouwd.»

KULAKKERS

«Ik heb zes jaar lang — van mijn twaalfde tot mijn achttiende — op internaat gezeten in het Lyceum Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen in Kortrijk. We werden daar verondersteld om algemeen Nederlands te spreken. Overdag deden we dat wel, maar 's avonds — onder de internen — wilden we dat wel al eens vergeten.»

Veto: *Toen kwam u terecht in Leuven voor een studie Germaanse filologie. Werd er onder de studenten algemeen Nederlands gesproken?*

Tanghe: «Nee, gek genoeg niet. Ik vond het heel vreemd dat heel wat studenten van mijn jaar dialect spraken. Dat was zeker het geval voor de Kulakkers maar ook voor onze eigen praeses: die sprak altijd Antwerps. Ik vond het niet kunnen dat toekomstige leerkrachten Nederlands dialect spraken. Ik heb toen voor mezelf van de ene dag op de andere beslist om dat dialect van mij af te leggen, een beetje als een oude jas. Sindsdien beschouw ik het algemeen Nederlands als mijn

weg in het algemeen Nederlands. De enige persoon met wie ik nog dialect spreek is mijn vader. Soms betrap ik mezelf erop dat ik naar dialectwoorden moet zoeken, omdat ik die vergeten ben. Dan verval ik noodgedwongen terug in het AN. En ik geef toe, tegenover m'n vader voel ik me daar wel wat ongemakkelijk bij. Ik kan me voorstellen dat het voor hem een beetje afstandelijk klinkt, maar het is zeker niet zo bedoeld.»

ONDERTITELLEN?

Veto: *Een van de discussies op het taalsymposium van het de VRT vorige week, was het al dan niet ondertitelen van dialecten of tussentaal met een sterk gewestelijke klank. Hoe staat u hier tegenover?*

Tanghe: «Spontaan heb ik de neiging om te zeggen “weg ermee.” Ik

den. Ik pleit ervoor dat die ondertitels optioneel worden. Het is technisch mogelijk om al dan niet voor ondertitels te kiezen via teletekst of welke knop dan ook.»

«Ik vind het wel erg dat iemand ondertiteld wordt die met een plaatselijk accent spreekt. Ondertitels zijn nodig als iemand zo slecht articuleert dat je hem niet kunt begrijpen. Wij hebben bij het journaal vaak discussies over het al dan niet ondertitelen van de zogenaamde voxpoxs, mensen op straat. Ik kan me er vreselijk in opwinden als er weer een West-Vlaming wordt ondertiteld en een Antwerpenaar niet. We moeten consequent blijven, als we een West-Vlaming ondertitelen, dan moeten we hetzelfde doen met een Antwerpenaar. Blijkbaar vinden sommige van mijn collega's dat de mensen uit wat Ruud (Hendrickx, taaladviseur van de VRT red.) de 'middenstrook' noemt (Antwerpen en Vlaams Brabant) de standaardtaal spreken en dat iedereen hen maar moet begrijpen.»

(CHRISTOPH MEUSSEN)

kan me vreselijk ergeren aan ondertitels die ik volkomen overbodig

“We moeten consequent blijven, als we een West-Vlaming ondertitelen, dan moeten we hetzelfde doen met een Antwerpenaar”

moedertaal. Ik weet dat er heel wat mensen dat ongemakkelijk zouden vinden, maar voor mij is dat niet zo. Pleitbezorgers van het dialect zeggen dat men zich veel beter kan uitdrukken in het dialect. Men zegt dan dat je meer nuances kunt maken omdat het dialect een rijkere en sappigere woordenschat zou hebben. Ik vind daarentegen beter m'n

vind. Aan de andere kant begrijp ik dat mensen ondertitels vragen als ze iets niet verstaan. Als de kijker niet weet wat er wordt gezegd, dan heeft hij recht op ondertitels. Het is erg dat wij onze eigen taal moeten ondertitelen, maar als iemand onverstaaubar spreekt, dan wek je alleen maar irritatie op bij de kijkers en dat moeten we absoluut vermij-

TAALCULTUUR

Veto: *U zit al heel lang in het media-circuit, u hebt dan ook al heel wat mensen op het scherm zien verschijnen. Hebt u de indruk dat de mensen meer hun best doen om mooi te spreken op televisie?*

Tanghe: «Men doet veel minder zijn best. Ik werk nu al dertig jaar — bijna eenendertig — op de openbare omroep en ik vind dat er veel nonchalanter gesproken wordt dan vroeger. Ik bedoel dit niet uitsluitend negatief. Jonge mensen praten veel vlotter, ze spreken met veel meer naturel. In de geschreven taal zie ik dat er veel meer fouten worden gemaakt. Veel van mijn collega's maken dt-fouten. Vooral bij de jongere mensen stel ik vast dat ze niet meer kunnen spellen. Blijkbaar wordt daar op school niet meer genoeg de nadruk op gelegd. Ik merk

dat een leerkracht geschiedenis geen punten aftrekt als er dt-fouten worden gemaakt. Hij zegt dat dat niets met geschiedenis heeft te maken. Dat kan dan wel zo zijn, ik heb er toch wel problemen mee.»

Veto: *Het onderwijs is dus de schuldige?*

Tanghe: «Schuldige is een zwaar woord dat ik niet in de mond wil nemen. Het is een gedeelde verant-

“Wanneer ik in Nederland kom, zeggen heel wat mensen dat ze mij beter begrijpen dan de Nederlandse nieuwslezers”

woordelijkheid. Het onderwijs heeft hierin zeker een belangrijke rol te vervullen. Toen mijn kinderen in de lagere school zaten, bracht ik eens een bezoekje aan de klas. Daar hing toen een foto met daaronder

om hun aandacht voor taal.»

Veto: *Merkt u dat de nieuwe generatie ankers minder aandacht heeft voor hun uitspraak?*

Tanghe: «Bestaat die indruk dan? Ik denk dat het met de uitspraak bij ons wel meevalt. Ik stoor mij overigens meer aan foute klemtonen en een slechte intonatie dan aan een klinker die niet helemaal zuiver is»

NONCHALANT

Veto: *We kunnen u eigenlijk een brugfiguur noemen tussen Nederland en België, u leest het Groot Dictee der Nederlandse Taal voor en u werkt vaak samen met de Taalunie. Hoe ervaart u zelf het verschil tussen Nederlands Nederlands en Belgisch Nederlands?*

Tanghe: «Ik vind dat wij zeker niet moeten onderdoen voor het Noorden. Toen ik op school zat, keken wij op naar het noorden, naar het Nederlands dat daar gesproken en geschreven werd. Dat is toch wel veranderd vind ik; zeker wat de gesproken taal betreft. Veel Nederlands spreken erg nonchalant of articuleren slecht. En blijkbaar vind ik dat niet alleen. Wanneer ik in Nederland kom, hoor ik vaak dat mensen mij beter verstaan dan hun eigen nieuwslezers. Dat doet mij plezier. Ook dat ze naar ons journaal kijken, is prettig om te horen.»

ROADMOVIE

Veto: *Ergert u zich soms aan foutief taalgebruik?*

Tanghe: «Dat valt nogal mee. Zoals ik al zei, foute klemtonen en slechte intonatie, een toontje, vind ik irritant. En “ik noem” dat blijf ik verschrikkelijk vinden.»

Veto: *Is dit dan geen taalverandering?*

Tanghe: «Het is gewoon fout. En het is toch niet omdat veel mensen die fout maken, dat we dan maar moeten zeggen dat het juist is? Dat is toch de wereld op zijn kop.»

Veto: *Vindt u dat taal opnieuw een eigen programma moet krijgen zoals in 'Hier spreekt men Nederlands' of 'Tien voor Taal'?*

Tanghe: «Hier spreekt men Nederlands' is iets van mijn jeugd. En voor de jonge lezers die niet weten waar het over gaat : op de site van Klara zijn er enkele afleveringen te bekijken. Heerlijke nostalgie! Maar niet meer van deze tijd. Maar nu u het zegt : een goedgemaakt taalprogramma, waarom niet? Een soort van roadmovie over de geschiedenis van het Nederlands met Ruud Hendrickx symbolisch aan het stuur lijkt me wel wat. Het kan ons naar Zuid-Afrika en Indonesië brengen, naar Suriname en Aruba. Doe maar een voorstel. En als ik kan meerijden, graag.»

Meer weten over het VRT-taalbeleid? Surf naar www.vrttaal.be